

Verschijnt maandelijks (behalve in juni, juli en augustus). Afgiftekantoor 1050 Brussel. VU: Dator Meersman

De Moelial

Studententijdschrift in samenwerking met Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoeken Dienst Cultuur

TOP SECRET

De miljoenen van De Moelial

Mij niet uitknippen
a.u.b.

STUDENTENVERKIEZINGEN
"GaaT EN STemT!"
12-13-14 NOVEMBER

TWEE DENKERS OVER GLOBALISERING

Ricardo Petrella

"It's a shame... And I think that university people should try, university people cannot accept such a shame."

Dossier

PRIVATISERINGEN AAN DE VUB

"DOKTER, IK VOEL ME NIET ZO GOED.."

HET GROTE VAN CAMP INTERVIEW DEEL II
HET BEGIN VAN HET EINDE

*"IS HET NOG OPPORTUUN OM EEN RICHTING VAN VIJF
STUDENTEN TE FINANCIEREN?" NATUURLIJK WEL*

FILM-RECENSIES

GEBELGD IN HET BUITENLAND

HET VLAAMS BLOK GECOVERD

POLITIE OP DE CAMPUS

Bericht van het Secretariaat van de Raad m.b.t de verkiezingen voor de Raad van Bestuur en de Sociale Raad.

Als regelmatig ingeschreven VUB-student, kan U op 12, 13 en 14 november uw vertegenwoordiger voor de Raad van Bestuur en voor de Sociale Raad Studenten verkiezen.

Data en plaatsen van deze verkiezingen

Campus Oefenplein VUB

Dinsdag 12 november 2002

Faculteiten LW, ES, PO, RG en WE: in de centrale hall gebouw D niveau Esplanade van 09.45 tot 22.15 uur.

Faculteiten LK en TW: aan het faculteitssecretariaat van 09.45 tot 17.00 uur en van 17.15 tot 22.15 in de centrale hall gebouw D – niveau Esplanade

Woensdag 13 november 2002

Faculteiten LW, ES, PO, RG en WE: in de centrale hall gebouw D – niveau Esplanade van 09.45 tot 16.15 uur.

Faculteiten LK en TW: aan het faculteitssecretariaat van 09.45 tot 16.15 uur

Donderdag 14 november 2002

in de Stoa van 09.45 tot 16.15 uur

Campus Jette VUB

Dinsdag 12 november 2002

in de hall van gebouw A van 09.45 tot 21.00 uur

Woensdag 13 november 2002

in de cafetaria van 09.45 tot 14.00 uur.

Woensdag 14 november 2002

in de cafetaria van 09.45 tot 14.00 uur en in de hall van gebouw A van 14.00 tot 16.15 uur.

Campus Rode VUB

Dinsdag 12 november 2002: in de hall van het groot labo van 11.00 tot 15.00 uur

WAT HEEFT U NODIG?

UW STUDENTENKAART OF EEN BEWIJS VAN INSCHRIJVING UITGAANDE VAN DE DIENST INSCHRIJVINGEN EN/OF HET BETALINGSBEWIJS.

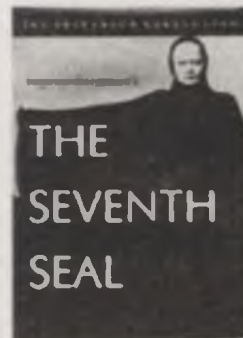
OPDAT DE VERKIEZINGEN GELDIG Zouden ZIJN MOET MINSTENS _ VAN ALLE STUDENTEN HEBBEN DEELGENOMEN AAN DE STEMMING.

!2 in 1!

Geen shampoo maar een erelidkaart van Studiekring Vrij Onderzoek en een abonnement op De Moeial voor slechts 20 EURO!

Voor slechts 20 € kunt u zowel lid worden van Studiekring Vrij Onderzoek en een jaarabonnement krijgen op De Moeial. Stort op rekeningnummer 001-0285318-20 met vermelding van "lid&abo VO-DM, naam, adres". Meer betalen mag ook natuurlijk, in ruil krijgt u er een speciaal plekje voor in ons hart...

Boer Plato, studiekring voor filosofie in samenwerking met V.O. stelt voor

'Het zevende zegel' (1957) van Ingmar Bergman. Indrukwekkende beelden van Bergman bij en vooral het wilde enthousiasme van vele filosofiestudenten en je kent de redenen waarom zo'n oude film nog vertoond wordt.

Boer retnug

12 november 20u00 AULA D006
www.boerplato.be

UCOS ORGANISEERT

Duurzame ontwikkeling, een nieuwe kijk op staat en samenleving ? Met Pieter Dehon.
Dinsdag 5 november - 19u UCOS-lokaal- gebouw Y

Wil je een informele ontmoeting bijwonen met enkele vrouwen uit het Zuiden die in het kader van de nationale vrouwendag naar België komen? Debby Lerman (Israël) en Jihan Anastas (Palestina) van de vredesbeweging; eco-feministe Sonja Prodanovic (Servie); Kabala Longangi (Kongo) die werkt rond emancipatie van vrouwen en meisjes; en Mary Muthoni Gikunju (Kenia) een specialiste over intrafamiliaal geweld brengen hun verhaal.
Geïnteresseerd ? Kom dan langs tussen 15.00 en 17.00 op Amazone (Middaglijnstraat 10 in Brussel: Metro Madou of Kruidtuin) op donderdag 7 november.

De Moeial

Maandelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur. Ons redactielokaal is gelegen naast het KultuurKaffee.

Elke dinsdagavond van 19.00u is er redactievergadering. Iedereen is welkom.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37

Coördinator
Davor Meersman

Vice-coördinator
Mauger Mortier

Secretaris
Esther Severi

Penningmeester
Pieter Vissers

Lay-out
Pieter, Davor, Leni, Mauger, Maarten

Redactie
Mauger, Davor, Pieter, Cemil
Esther, Leni, Nick, Jeroen, David

Illustraties
Seppe, archief
Foto's
De Moeial

Medewerkers
Yvan, Jeroen, Brian, Maarten, Wouter,
Zia, Sven, Pieter, Hans, Tim, Uti,
Rita, Stefan, Reggie, Eric, Bruno,
Anthony, Helia

Abonnementen
Stortenop rek.nr.001-1386975-48
met melding abo
Gewoon abo: 8,25 euro
Steunabo: 24,79 euro
oplage: 1500 ex.

De redactie is *niet* verantwoordelijk voor publicaties van het BSG, V.O., Dienst Cultuur, lezersbrieven, opiniebijdragen en standpunten.

EDITORIAAL

U zal het ongetwijfeld merken: deze Moeial heeft qua lay-out een aantrekkingskracht vergelijkbaar met die van het Staatsblad. Niettegenstaande de hoogkwalitatieve journalistiek en het daarmee gepaarde leesgenot dat we keer op keer aan onze lezers bieden, is De Moeial jaar op jaar armer geworden. Onze broodheren, de leden van de Sor, zijn immers de mening toegedaan dat een studentenblad niet waardevol genoeg is om op een consequente manier financieel te onderhouden. Met als gevolg dat de oplage, het aantal pagina's en het lettertype steeds blijft verkleinen... Onze excuses als u naar uw leesbril moet grijpen, of als u migraine krijgt van de teksten die te weinig afgewisseld worden met illustraties, maar we behouden ons het voorrecht om een onafhankelijke, kritische mening te verkondigen. Zelfs als dat betekent dat we eventueel iemand tegen de schenen schoppen en daardoor niet populair zijn bij de éminence grise der hogere regionen van het VUB-oerwoud.

Deze maand worden er weer verkiezingen gehouden voor de studentenvertegenwoordiging in de Sociale Raad en de Raad van Bestuur. Gelieve allen te gaan stemmen, zodat de stemmentellers dit jaar niet hoeven

te foefelen om aan het verplichte quorum van 25% van de studentengemeenschap te komen. De studentenvertegenwoordigers zijn vaak de enigen die werkelijk in het belang van de huidige studenten zullen pleiten. Zo wordt het beschikbare geld voor sociale toelagen volgend jaar gehalveerd om renovaties aan het restaurant en de studentenkoten te bekostigen, faciliteiten waar weinigen van de betalenden nog effectief van zullen genieten. Geen haan die ernaar kraaide. Blijkbaar is het CV de hoofdreden van veel huidige vertegenwoordigers om in de raden te zetelen. De vorige voorzitter van de Sociale Raad, die ondertussen op een lugubere manier verwijderd is, was hier een perfect voorbeeld van. De te behandelen dossiers bleven zich maar opstapelen, totdat hij afgezet werd. Weinig mensen in de politiek hebben de integriteit en het inzicht om te beseffen dat een democratie maar zo goed is als de mensen die in haar organen zetelen. Gelieve naar de stembus te gaan en hen hierop te wijzen.

DM

INHOUD

Interview met Rector Van Camp	4	Bombspotting	15
Dossier privatiseringen aan de VUB	6	Recencies	16
"Sire, het volk mort."	8	Fabeltjeskrant	17
Foreigners and Belgies write to	10	Films KUT-Site	18
On the road	11	Column	19
Twee denkers over globalisering	12	CultuurKrant	20
Undercover @ Vlaams Blok	14	Cartoon en Kalender	22

De toekomstige universiteit volgens Van Camp

Zoals bij de beenhouwer om de hoek "Mag het nog een beetje meer zijn?"

De rakers van De Moeial hebben ook deze zomer niet stilgezeten. Met het schapenwollenhoedje op de kop, ellebooglapjes op het 'tweed jacket', het potlood achter het oor en het notitieblokje in de aanslag, trokken we naar die drommelse rector om hem het vuur aan de schenen te leggen. Vervult hij nog wel iets anders dan een louter ceremoniële functie, zoals hem achter gesloten deuren en buiten zijn gehoorsveld wel eens verweten wordt? Heeft hij een duidelijke visie, en belangrijker nog, heeft hij er wat van terechtgebracht in de twee jaar dat hij aan het roer staat van onze teergeliefde universiteit? Vele vragen en hopelijk nog meer antwoorden in het tweede deel van het grote Van Camp interview.

**De rerum qualitaté:
over de kwaliteit der dingen**

De Moeial: Denkt u werkelijk dat Bologna een kwaliteitsverhoging voor ons onderwijs zal betekenen?

Van Camp: Het uitgangspunt van mij was eigenlijk dat in de Bologna-discussie constant gezwaaid wordt met kwaliteit, competitie... Maar wat is kwaliteit? Ten eerste moeten we ons afvragen of dit meetbaar is. Kunnen we een universiteit 'ranken' (hit-list, nvdr)? Is dat goed om het te doen? Kan je dat op een kwantitatieve manier en wat is daar de bedoeling van? Het heeft een aantal perverse gevolgen.

De Moeial: Maar dat is toch net waar de studenten tijdens de bezetting van het rectoraat u voor hebben gewaarschuwd?

Van Camp: (ontwijkend) Dat is weer een ander aspect. Dat is het verhaal van de negatieve kanten verbonden aan het verhaal van Bologna, dat er misbruik van gemaakt wordt. Maar dat is gecounterd. Er is een tijd geleden gedacht om naar 'rankings' te gaan door het accrediteringsorgaan.

De Moeial: Toch, bij de visitatierapporten heeft men recent een lettersysteem ingevoegd ter evaluatie van de richting.

Van Camp: Maar dat is nu vandaag ook al. Het enige dat men vandaag gedaan heeft is dat men als 'zeer goed' beoordeelt, vertaald in A; 'goed' in B, enz... Maar visitatierapporten zijn eigenlijk verbeteringsrapporten. Nu gaan we dit rapport laten doen door een accreditering. Ik ben eigenlijk niet tegen een accreditering als het gaat over 'say what you do and prove that you do it'. Dat is kwaliteitszorg en accreditering. De overheid die geld geeft vraagt alleen dat wij binnen dit accrediteringskader werken. Men moet wel oppassen dat men niet de weg inslaat van 'prestige' en 'aanzien'. Want dat bedoelt men niet met accreditering.

De Moeial: In Nederland hebben ze reeds de wet gestemd op dit accrediteringsorgaan. Vlaanderen is van plan om het Nederlandse systeem over te nemen. Dat betekent dat we een op Nederland geënt systeem gaan toepassen in een Vlaamse context. Wat als er straks een Europees systeem komt? Elke land heeft over de jaren heen een systeem ontwikkeld dat alleen past op zijn grondgebied. Het kader voor elke opleiding is toch anders naargelang de universiteit en het land?

Van Camp: Bij kwaliteitszorg is dus het streefdoel om te weten wat je opleiding en diploma inhoudt. En die inhoudt moet vergelijkbaar zijn met datzelfde diploma in Italië of Griekenland. Maar de accreditering dient rekening te houden met de culturele diversiteit zoals een vrijzinnige of christelijke inspiratie. Of het feit dat in Griekeland

het historisch verleden een grotere rol speelt in opleidingen dan hier. Kwaliteitszorg heeft alleen tot doel de streefdoelen in het accrediteringskader te vergelijken met uw diploma. Om dan toch nog op de visitatiecommissie terug te komen. Het zijn dus Nederlandse professoren die naar hier komen met een Nederlandse visie en ons daar een stuk op beoordelen. Maar in Nederland hebben ze ook meer middelen om aan begeleiding van studenten te doen, in tegenstelling tot Vlaanderen. Dat geeft natuurlijk een vertekend beeld. We moeten bij accreditering dus ook rekening houden met accrediteringszorg. Omdat er juist culturele verschillen zijn en beperkingen in mogelijkheden.

Bologna

De Moeial: Wat vond u van de bezetting twee

Het grote Van Camp interview

jaar geleden?

Van Camp: Organisatorisch is alles goed verlopen. Op inhoudelijk vlak zelf is een andere discussie. Het is een eeuwige discussie. Het is eigenlijk een trend die eeuwen doorloopt. Het universitaire onderwijs past zich aan, aan de richting van de geschiedenis. Waar de studenten achter stonden kon ik me moeilijk met vereenzelvingen.

De Moeial: Op het einde van de bezetting is er een akkoord getekend met de studenten waar achteraf niet meer zoveel rekening meer werd gehouden in hoe bologna vorm kreeg in Vlaanderen. Dan denken we maar aan het echt afstemmen van veel bacheloropleidingen aan de arbeidsmarkt. Met hele aspect van de vereconomisering is geen rekening gehouden.

Van Camp: Ja, maar het gevaar bestond vanuit Amerikaanse druk. Bologna was juist een akkoord om die Europese eigenheid te kunnen vrijwaren. Recent naar aanleiding van de GAST onderhandelingen bij de werledhandelsorganisatie heeft men, met een Canadees Memorandum kunnen bedwingen dat het hoger onderwijs van 1e cyclus en 2e cyclus als publiek goed is erkend en dus niet verhandelbaar is. Ik denk eigenlijk dat we op dat vlak aan het lukken zijn. Bologna zelf, het akkoord, daar ben ik voorstander van. Wat natuurlijk daarnaast komt dat bv. 'The Economist', 'Michelin' gidsen, 'Elsenvier' op allerlei wijzen rankings proberen te maken van universiteiten op basis van hun diploma's betekenen op niveau van de maatschappij is hun goed recht. Maar dat meet alleen het prestige en de connecties die dat soort diploma's opleveren, maar niet hun kwalitatieve waarde. Alhoewel ik niet tegen Bologna ben, ben ik specifiek toch met de studenten naar de minister gestapt zodat ze hun mening konden overhandigen. Jullie eis van democratisering heeft zij toch mee ingewilgd. Dan moet ik bv. kijken naar de afschaffing van de ingangsexamens bij de ingenieurs, voor de geneeskunde is dat niet gelukt maar daar zitten we met een complexere materie. Het feit dat er nu verleningen van de opleidingen kunnen komen is niet onze zaak maar één van de verschillende faculteiten. De faculteiten op interuniversitair niveau hebben daar hun stem laten horen. Het enige verwijt dat ik aan het adres van de minister en de politieke macht heb, is dat ze ons een kadervisie gaven en dat we daar onze plan mee moesten trekken. Af en toe moeten we dan eens komen vertellen wat we al gedaan hadden. Ze laat te veel vrij maar ze stuurt niet genoeg. Ze laat ons nu maar invullen, het probleem krijg je dan over 4 jaar met het opvolgingsdecreet wat naargelang de politieke constellatie weer totaal verschillend kan zijn. Het is het vrijblijvende dat me stoort in heel dit proces van associatievorming en de bachelor-master hervormingen.

Een beetje van alles en nog wat,
maar nooit genoeg

De Moeial: Als we dan gaan kijken naar de implementatie van Bologna in het structuurdecreet, krijgt het accrediteringsorgaan het recht toegeëigend om advies te geven over het al dan niet meer financieren van een bepaalde opleiding (wegens niet kwaliteitsvol, nvdr.). Is het niet eigenlijk de ergste beperking in de vrijheid van onderwijs?

Van Camp: Ik denk dat je een punt aanhaalt dat heel terecht is. Wat gebeurt er als een accrediteringsorgaan een negatief advies geeft? Daarnaast geeft de erkenningscommissie een finaal advies op basis van het accrediteringsorgaan aan de Minister, die al dan niet zegt of die financierbaar blijft. De erkenningscommissie gaat aan de hand van 'de maatschappelijke relevantie' en een aantal criteria haar tweede advies vorm geven. En ik denk dat dit de vraag gaat zijn: wat gaan die criteria zijn? Niet op basis van het aantal studenten maar de wetten die op dat ogenblik gelden. Want is het vandaag al zo dat een aantal opleidingen niet gesubsidieerd worden. Vroeger werd een universiteit gefinancierd op basis van OBE's (het aantal financieerbare studenten, nvdr.) gekoppeld aan hoever een opleiding voldeed aan de minimale hoeveelheid studenten. Ik vind dat we die vraag moeten we durven beantwoorden. Is het waard om een richting van vijf studenten te financieren met al wat je daar voor nodig hebt? Volgens mij heb je daar dan sowieso te weinig middelen voor om dat goed te doen.

De Moeial: De overheid moet hier toch borg voor staan?

Je kan natuurlijk zeggen, we moeten veel meer geld krijgen van de overheid om dat te kunnen waarmaken, ongeacht het aantal studenten. Dat is een heel goede vraag. Dan kom je op de discussie "wat is de vrijzinnigheid" en hoe dat te vertalen of een vrijzinnige invulling geven. Het is een discussie die we gaan moeten voeren omdat de overheid die vraagt, zij financiert dit immers. Voorlopig heb ik daar nog geen antwoord op. Politiek gezien moet de minister handelen in consensus en overeenstemming. Als zij iets aan ons geeft of aan een andere instelling dan moet zij dat ook aan de andere instellingen doen volgens gelijke verdeelsleutels. Nochtans geeft de BAMA-structuur geeft ons de kans om brede opleidingen te creëren met minor en major structuren. In die structuur kan je de wiskunde, de biologie,...wel onderhouden als onderwijs- en onderzoeksgroep. Je moet je studenten wel dus een diplomaprofiel geven dat hun allerlei mogelijkheden geeft. Op die manier kunnen we al onze opleidingen blijven aanbieden.

En zo zijn we terug bij af.

Pieter en Yvan

Politie op de campus

Op de facultaire openings-TD hebben de aanwezigen het ongetwijfeld gemerkt: een horde politieagenten kwam de BSG-zaal ingestormd en verstoorde de pret van vele feestende studenten.

Het verhaal gaat als volgt: er waren een paar zakkenrollers aan het werk in café de Confrater, waarop de politie werd gebeld. Tegen de tijd dat die aankwam, waren de dieven al met de noorderzon vertrokken. Naar de BSG-zaal, volgens sommigen. Waarop de twee mensen van de politie naar de BSG-zaal trokken. Daar aangekomen, bleek er toevallig een gevecht aan de gang te zijn. Eén van die kerels had pepperspray gebruikt, waarop de twee politieagenten gealarmeerd om versterking vroegen. Daarop kwamen een tiental agenten met gierende banden op onze teergeliefde campus gereden. Er was van die zakkenrollers of die vechtjassen niets meer te bespeuren, dus dropen ze met lege handen naar huis.

Mag de politie eigenlijk zomaar op de campus komen? Neen. De campus is privé-terrein. "Er komt geen politie op de campus zonder toelating van de rector, de directeur-generaal of mezelf", vertelt Patrick Steen, de facility-manager van de VUB. Zelfs de bewaking mag in principe de politie niet uitnodigen zonder voorafgaande toelating van hogergenoemden, maar er wordt natuurlijk wijze een oogje dichtgeknepen in geval van nood. De VUB heeft in elk geval géén samenwerkingscontract met de politie, waarbij laatstgenoemde het recht zou hebben om automatisch op de campus te komen.

Je kan dus in alle rust op een warme zomerdag op het pleintje voor het Kulturkafé je jointje roken, of in putje winter in je onderbroek over de campus hollen zonder dat je de kans loopt het aan de stok te krijgen met de politie. Moest dit ooit wel het geval zijn, kan je simpelweg naar de procureur stappen om je gelijk te krijgen. "We zitten hier op privé-terrein, de politie hoort hier niet", aldus Steen.

DM

De Moeial plaste in het potje, onderzocht en stelde een diagnose. Een interview met de leden van de Medische Dienst

Wat was de situatie volgens het personeel van de Medische Dienst (MD)? "Een aantal weken geleden kwam er vanuit de directie van de VUB de vraag of het niet mogelijk was het geheel of een deel van de medische dienstverlening te privatiseren of te 'verzelfstandigen'." Over de mogelijke negatieve gevolgen, voor personeel en studenten, trokken alle personeelsleden van de Medische Dienst tezamen aan de alarmbel. "Eigenlijk waren we niet opgezet met deze vraag omdat een verzelfstandiging van de medische dienst een aantal nefaste gevolgen zou hebben. Op dit moment werken we met een volledig kader van contractuelen die zich op een permanente basis bezig houden met de medische dienstverlening. Wat maakt dat we van 's' morgens tot in de late namiddag voor iedereen bereikbaar zijn. En dat is meer dan nodig."

Recht op medische verzorging

Er is zelfs nog meer zeggen ze, "We zijn hier aanwezig voor alle ruimetaken die men ons heeft toevertrouwd. Dat betekent ook voor taken die gratis zijn voor de personen die er gebruik van maken. En dat is heel belangrijk." Want zo zegt de Medische Dienst zelf, "In een aantal gevallen treedt de medische dienst op als sociale buffer wat in een privaat systeem niet mogelijk zou zijn. Het is bijvoorbeeld zo dat verschillende Belgische en buitenlandse studenten betalingsmoeilijkheden hebben of in een speciale situatie zitten waarbij wij toch moeten overleggen met de maatschappelijk assistenten om te kijken hoe dat moet opgelost worden. Dat kan dan gaan tot het niet eisen van betaling wat een zelfstandig dokter niet zou kunnen waarmaken. Het effect zal zijn dat een zelfstandige dokter deze situatie zal proberen te ontwijken terwijl iedereen toch het

Zullen er straks een aantal studenten voor een lege deur staan?

recht heeft op medische verzorging?!". In een aantal ander gevallen zou de VUB zelf moeten gaan betalen voor bepaalde diensten die de MD nu gratis aanbiedt omdat ze zelf tot de VUB behoort, "Regelmatig wordt ons gevraagd om op de terreinen van de VUB stand-by te verlenen voor sportwedstrijden, kinderopvang, kampen in de zomer en dergelijke meer. Anderzijds, alles wat gebeurt naar preventie toe voor de studenten vindt ook plaats op kosteloze basis. Dan spreken we toch over de vaccinatieprogramma's voor studenten die geneeskunde, tandheelkunde en kinesitherapie studeren. Evengoed het vaccinatieprogramma voor het personeel en het 1^e jaarsonderzoek voor studenten. Als we alles, en er is nog meer, zouden moeten betalen dan zal de VUB of de Sociale Sector hiervoor redelijk meer geld kwijtspelen

i.p.v. dat ze er geld aan zou verdienen. We willen maar zeggen dat veel van wat we doen een geheel vormt aan gratis dienstverlening naar de VUB-gemeenschap toe... En plus, bij verzelfstandiging zou ze te maken krijgen met een dienstverlening die niet vertrekt vanuit een sociale visie. Dat is net hetgeen waar de sociale sector borg voor moet staan en waar haar voornaamste taak is deze te ontwikkelen." stelt de MD met verontwaardiging.

De sociale visie van de sociale sector

Met de sociale visie bedoelt de MD het volgende, "Omdat dat wij zonder afspraken werken ontstaat er geen drempel of een fenomeen van wachttijden. Die situatie maakt dat studenten bij complexe crisissituaties die te maken hebben met de studiesituatie, de relatie met de ouders of met het financiële gemakkelijk bij ons terecht komen en 'geholpen' kunnen worden. Wij kunnen daar onmiddellijk wat tijd voor uittrekken die je dus onmogelijk kan

gehonoreerd krijgen in een gewone tariefstructuur op zelfstandige basis. Een zelfstandige zou dan zelfs verplicht moeten zijn om dat soort zaken te weigeren. Alléz, kunt ge u dat voorstellen!?" De MD gaat verder, "Nu we toch bezig zijn, een ander voorbeeld. De MD doet vaak besprekingen van bloedtesten tezamen met de patiënt, die zijn nu gratis, maar daar moeten we soms veel tijd voor uittrekken om alles uit te leggen. Voor de supervisie van verpleegkundige activiteiten net hetzelfde verhaal: we hebben hier bijvoorbeeld ambulante patiënten met wonden die niet gemakkelijk genezen of andere complexe wonden. Deze moeten dagelijks gevolgd worden maar dat is eveneens gratis. Omdat we weten dat sommige studenten zich in een moeilijke sociale en financiële situatie bevinden stellen we ook gratis

geneesmiddelen ter beschikking. Deze worden dan expliciet voorbehouden voor deze studenten. Dat kan je allemaal toch niet gaan afschaffen?"

Dienstbetoon, onderwijs en onderzoek

De MD vindt dat ze net op decretaal vlak doet wat de Vlaamse Overheid aan de universiteiten toevertrouwd: onderwijs, onderzoek en maatschappelijk dienstbetoon. "Dat het dienstbetoon onder deze afschaffing zal lijden hebben we net proberen uit te leggen. Verder dienen we eraan toe te voegen dat we medewerking verlenen aan onderwijs door stages te begeleiden van geneeskunde-studenten. Het is zelfs zo dat wij op de MD ook zelfstandig onderzoek uitvoeren naar bijvoorbeeld de effecten van nieuwe contraceptiepillen, vaccinaties, enz... We voeren met andere woorden uit wat er aan de universiteiten wordt gevraagd. Rector Van Camp zei het zelf nog in zijn openingsrede."

De Brusselse pieken, dalen, aanbod en geld

"Buiten het dienstbetoon en onze andere functies moet men ook nog rekening houden met een viertal andere factoren.", zegt de MD, "We zijn hier specifiek verbonden met het wisselend verloop van patiëntenaantallen. Het is namelijk zo dat onze activiteiten een piek vertonen tijdens de winter en een periodieke afname kennen tijdens de zomer. Het zou wel eens goed kunnen zijn, en niet meer dan logisch zo'n zelfstandig systeem, dat artsen ook hun eigen praktijk willen behouden. We zeggen het nogmaals, voor zelfstandigen, in tegenstelling tot contractuelen, kan er geen inkomenszekerheid geboden worden! De binding met de dienst is volgens ons daardoor ook minder hecht en beperkt zich dan ook noodgedwongen tot een financieel nuttige tijdsinzet." Ook de Brusselse situatie kan de studenten parten spelen vertelt de MD, "Als ze hier dan al terecht kunnen waar gaan ze dan bij afwezigheid van deze artsen naar toe? Als de studenten zich moeten behelpen met het medisch aanbod in Brussel dan mogen we ook al blij zijn dat ze iemand vinden die Nederlands praat, een medisch probleem in het Frans uitleggen is voor velen onder ons niet weggelegd. Dat is het eerste probleem. Bon, als ze dan al een consultatie hebben uitgevoerd, zullen ze waarschijnlijk verbaasd zijn over het te betalen bedrag. Omdat veel artsen in Brussel gedéconventioneerd zijn, mogen ze dus zelf hun tarieven bepalen. Voor eenmalige patientcontacten kunnen dat willekeurige hoge bedragen vormen.

Je kan zelf het rekeningetje maken."

Waarom dan toch privatiseren?

Bij de privatisering van de MD kijkt de VUB-gemeenschap dus op tegen een hele hoop nadelen en sociale gevolgen, waarom dan toch privatiseren? "Wij denken dat vooral de gedachte dat het financieel voordeliger wordt bij de directie een motivatie vormt. Doordat de contractuelen verdwijnen en op zelfstandige basis moeten gaan werken denken ze goedkoper uit te komen. Zij moeten dan niet meer rechtstreeks instaan voor de organisatie en het personeel van de dienst waardoor ze van een grote personeelskost verlost denken te zijn. Als ze hun plannen doordrijven gaan ze volgens ons toch nog het deksel op hun neus krijgen en dat doet serieus pijn hoor (lacht)! T'is eigenlijk wel vreemd. Nu al moeten ze bijvoorbeeld verschillende personeelsleden van de MD reeds minder betalen omdat ze niet behoren tot het statuut van vaste formatie. Dat maakt dat

"WAAR GAAT HET SOCIALE IMAGO VAN DE VUB OP DEZE MANIER DAN NAAR TOE? WIJ HOPEN DAT ONS VERHAAL AANLEIDING GEEFT TOT EEN DEBAT OP DE VUB EN BIJ DE STUDENTEN OMTRENT DEZE GANG VAN ZAKEN. HET ZIJN TENSLOTTE ZIJ DIE DIT HET EERSTE ZULLEN VOELEN."

een aantal onder ons zich al in een lagere weddeschaal bevinden en sowieso minder voordelen genieten dan het ATP. Zo veel duurder zijn we dan toch ook niet?". Over de informatiedoorstroming hebben alle leden van de MD hun bedenkingen, "Welke doorstroming?", vragen ze zich af, "We zijn nog maar één keer ontboden geweest bij de Algemene Directeur met de vraag of het niet mogelijk was een deel van de dienst te laten uitvoeren door zelfstandigen. Voor de rest weten we officieel nog van niets. Wat zijn de plannen, wat zo, wat zus,... niets staat vast. Achter de coulissen van de VUB moeten we dan ook officieus vernemen dat er een mogelijkheid bestaat dat alle medische kabinetten (SJERP, Kiné, Sportgeneeskunde, nvdr.) nu aanwezig op de VUB zullen gecentraliseerd worden in een gebouw buiten de VUB. Maar ons lijkt het dan toch logischer dat elke campus een medische dienst

heeft die voor iedereen direct toegankelijk en bereikbaar is?"

Get the picture

Een andere klacht was dat men eigenlijk weinig wist over de werking van de geneeskundige dienst, "Van bovenaf is er eigenlijk nooit iemand geweest die wist hoe het hier in zijn werk ging. Dat is nu nog het geval, bij de privatisering van de Arbeidsgeneeskundige dienst bijvoorbeeld, zijn we daarboven in de M moeten gaan uitleggen hoe het hier werkte. Nu willen ze hier plots een dienst verzelfstandigen terwijl ze zelf nog niet weten hoe het hier aan toe gaat. Iedereen weet dat ge hier in potje moet komen pissen maar *that's it* hé. Voor de rest lijkt het hier soms op de totale onwetendheid... om het potje... euh plaatje maar te schetsen. Als we de evolutie van de MD moeten gaan bekijken aan de hand van wat er is gebeurd met de Arbeidsgeneeskundige Dienst dan kunnen we alleen maar vaststellen dat de dienstverlening erop achteruit zal gaan. Dat kan ook niet anders als je zoals bij de Arbeidsgeneeskundige Dienst (AGD) van 100 naar 70 procent beschikbaarheid moet gaan natuurlijk. Ze moeten zich daar nu, voor die 30 procent dat ze niet aanwezig zijn, gaan organiseren met een antwoordapparaatje, 'Sorry vandaag zijn we niet aanwezig.'. Wat met personeel die uit ziekte- of zwangerschapsverlof komen? Waar moeten ze heen wanneer de AGD tijdens die 30% afwezig is? Die mogen niet gaan werken hé volgens het reglement. Tout court, de evolutie zal zijn dat niets nog gratis is. In den beginnen van de Sociale Sector moesten de studenten voor een consultatie niets betalen. Alles werd geregeld via het ziekenfonds. Dan moest men toch plots de remgelden gaan betalen en nu zijn de studenten in de situatie belandt dat ze zelf eerst de volle pot moeten betalen, iets wat het personeel nog altijd niet moet doen. Het is om de evolutie aan de MD maar eens op een andere manier te kaderen. Waar gaat het sociale imago van de VUB op deze manier dan naar toe? Wij van de MD hopen dat ons verhaal aanleiding geeft tot een debat op de VUB en bij de studenten omtrent deze gang van zaken. Het zijn tenslotte zij die dit het eerste zullen voelen."

Pieter Visser

Voor de medische dienst spraken: André Moreels, Anne Van Casteren en Fien Cuppens. Elisabeth Huybrechts en Annette Verschuieren konden niet aanwezig zijn.

DE TOESTAND IS HOPELOOS, MAAR NIET ERNSTIG. EEN GOED-NIEUWS BERICHT VANUIT DE UNIVERSITEIT.

Sinds dit academiejaar was er op onderwijskundig vlak weer wat veranderd op de VUB. Na de KULeuven vorig jaar, en het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen (nu onderdeel van de Universiteit Antwerpen) reeds enkele jaren geleden, kwam ook de VUB, althans onder impuls van Prof. Dr. R. S'Jegers, de Vice-Rector Onderwijs aan de VUB, op de proppen met dit, ondertussen niet zo recent maar toch omstreden, onderwijskundig 'concept' van jaarindeling. Wat beoogt eigenlijk de semestrialisering? In tegenstelling tot het jaarsysteem, waar praktisch alle vakken pas op het einde van het academiejaar worden geëxamineerd, en waar sommige vakken gedurende heel het jaar door worden gedoceerd, moeten alle gedoceede vakken per semester worden afgerond en geëxamineerd. De studenten weten wat dit betekent...dus 'no further comment on this issue'.

De voorgestelde theoretische voordelen, altijd een belangrijke nuance in dit soort debatten, bleken niet opgewassen tegen de huidige praktische nadelen die nu de bovenhand halen. Nadelen die men nochtans vorig jaar kon oprapen bij de vleet in de Leuvense straten. Vooral organisatorisch bleek dit een probleem, zeker met de aankomende BAMA hervormingen die de faculteiten in hun opleidingen moesten doorvoeren. Ze bevinden zich er in een permanente staat van overdrive. Dit en veel meer kon De Moeial opmaken uit een gesprek met het academisch en administratief personeel van de verschillende faculteiten. Het zogenaamde 'kwalitatieve voordeel' waarvan sprake was trok de kwaliteit, dat het vorige systeem haalde, zelfs naar beneden. Een paradoxale gang van zaken met andere woorden. In dit eerste deel sprak De Moeial met iemand van de faculteit L&W die liever anoniem wenste te blijven. Kritiek vanuit het systeem zelf blijft politiek gezien m.a.w. een hachelijke zaak, alle academische vrijheid ten spijt. Het eerste relaas over de semex en de BAMA. In de volgende Moeial deel II.

Het nieuwe BAMA-axioma, $2+2 \neq 3+1$

“In de Letteren is het probleem momenteel -en ik denk overall als we spreken over die BAMA hervormingen- de vraag of het nu één of twee jaar Master wordt. Dat betekent concreet heel veel. Als het één jaar wordt dan stelt er zich een probleem met onze derde jaar bachelor. Wat gaan we daarin doen? De overgang met 2e kan en eerste licentie stelt niks voor, dat is een doorlopende lijn. Waarom? Omdat niemand het in zijn hoofd zal halen om te stoppen na zijn tweede jaar en dan met een kandidatuursdiploma in de arbeidsmarkt te stappen. Dat stelt dus niks voor. Maar nu is dat dus anders, nu moet je met je 3e bachelor de arbeidsmarkt op kunnen. Je moet in een richting zoals de geschiedenis na een derde jaar kunnen stoppen en in theorie werk kunnen vinden. Je moet dat derde jaar kunnen afsluiten met één of andere proef, mini-thesis die maakt dat je een soort sluitstuk hebt in uw opleiding. In 1e lic. heb je dat niet, in 2e kan heb je dat helemaal niet. Dat is het eerste probleem. Het tweede creëert men door het eerste. Je moet zoveel zaken van je 2e licentie

steken in die 3e bachelor dat je niet meer weet wat je nog in dat 4^e jaar moet doen. Als iedereen zich aan zijn cursus houdt dan kom je gewoon niet toe! Ten eerste heb je geen cursussen meer en ben je verplicht om buitenstaanders aan te lokken en daar is geen kader (financiering, nvdr.) voor. Als het twee jaar Master worden dan zit de situatie anders in elkaar. Dan moet je opbouwen. In het eerste jaar Master doen we dat en dat en in het tweede jaar doet ge uw thesis. De eisen die je dus stelt aan je studenten aangaande de eindverhandeling kan je stellen in 2^e licentie of in 1^e licentie wanneer je naar 2^e licentie gaat, maar die kan je niet stellen in 3^e bachelor wanneer je naar 1^e Master gaat. Dit gewoon omdat je niet weet of een bepaalde student verder zal door studeren naar 1^e Master. Velen gingen er quasi vanuit dat die doorvloeiing automatisch zal zijn van 3^e bachelor naar 1^e master en dat het maar 4 jaar in totaal in beslag zou nemen. Ze willen de programma's er dan ook zo op enten. Of dat het 4e jaar wordt is iets anders. Maar je moet iets hebben ter afsluiting

**“ ALS HET ZO BLIJFT VERDER
GAAN DAN ZAL DE DE VUB EEN
FANTASTISCHE BACHELOR
UNIVERSITEIT WORDEN TE
ELSENE WAAR ER GEEN MASTERS
MEER GEGEVEN ZULLEN
WORDEN.”**

van je 3^e jaar bachelor! Als je nu houdt zoals het in 1^e licentie is dan stopt het gewoon abrupt. Dat mag zelfs niet!?”

**Toegepaste Logica: Image is Quality and
quality is everything... Image is everything**

Dat is volgens hem ook iets typisch voor een opleiding in de Letteren, “Dit is bij alle opleidingen zo maar zeker zo bij de communicatie is dat er heel veel gewicht wordt gehecht aan een eindverhandeling. Daar begin je meestal mee aan het einde van je licentie. Je mag dus niet verwachten dat mensen van 3^e bachelor al beginnen denken aan hun thesis als het niet eens

automatisch is dat ze naar hun master gaan door studeren.” Dit is volgens hem zo wel als het 2 jaar Master wordt. Of het nu 1 of 2 jaar wordt, is zelfs nog niet wettelijk vastgelegd, “ We hebben geen enkele zekerheid. Op sommige momenten zitten we gewoon te improviseren omdat we gewoon nog niet weten of ze nu moeten rekenen op 1 of 2 jaar.” In het advies van een jaar geleden stelde de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) aan de Minister een 3+1 (voor de nu 4 jarige opleidingen) en een 3+2 structuur (voor de nu 5 jarige opleidingen) voor. Officiële zekerheid omtrent deze structuur bestaat er nu nog niet, dat werd ook tijdens het afgelopen jaar duidelijk toen in de pers vanuit de RUGent en de KULeuven tegenstrijdige berichten kwamen, “De Letteren heeft hier de kat uit de boom gekeken en nu moeten ze wel volgen wat de andere universiteiten doen.”. Waarom ze moeten volgen? “Laat het ons zo zeggen. Stel dat je één jaar Master neemt en in Leuven beslissen ze om van alle opleidingen in de Letteren vijf jaar te maken (3 jaar bachelor en 2 jaar master) , of een keuze laten tussen één of twee jaar master zoals ze een paar weken geleden hebben gedaan. Dat betekent concreet dat ze zichzelf gaan profileren naar de buitenwereld toe als universiteit die verschillende dingen heeft aan te bieden aan studenten al naargelang zijn/haar capaciteiten. Als een student in kwestie zichzelf voldoende bekwaam acht om twee jaar te doen, waar het niveau dus hoger ligt, enzovoort...dan krijg je, wat ze noemen, een 'advanced master' van 2 jaar in plaats van de gewone master van 1 jaar. Als wij dan als VUB gaan zeggen dat je maar 1 jaar Master doet dan ga je heel snel de commentaar krijgen dat de VUB minder kwaliteit te bieden heeft dan Gent of Leuven waar je voor 1 of 2 jaar kunt gaan. Het werd de laatste maanden snel een kwestie van imago. Die hele discussie over die hervormingen naar die Europese maatstaven is bij de rest van de Vlaamse universiteiten volledig afgeslagen naar een soort imago-campagne. Als Van de Lanotte die ongelooflijk domme uitspraak doet van ' 1 grote universiteit en de 2 beste proffen op elk domein dan zal Leuven er als de kippen bij zijn om te zeggen dat ze er voor zijn. Toen men begon met die vergadering over die hervorming was het eerst bachelor en master. Dat was allemaal mooi en leuk

dat mooie systeem. Alles zou in Europa gelijkgeschakeld worden. Dan kwam die semestrialisering erbij, wat nu ook niet meteen op applaus werd onthaald bij het ZAP-kader (professoren, nvdr.) van de faculteit, en dan druk ik me nog eufemistisch uit. Als toetje komt daar nog de minor-major structuur bij en de discussies over de gemeenschappelijke stam in alle opleidingen van de faculteit. Dat laatste is een stille dood gestorven. Op dat eerste heeft men wat verder zitten doorbreien. Dus je hebt een hoofdschrijving x (major) en je kiest een bijkomende richting y (minor). Het is eigenlijk iets wat men in de KUB al een aantal jaren geleden heeft toegepast. Daar hebben ze richtingen gefusioneerd zoals geschiedenis en filosofie. Na afloop van je 2^e kan heb je de keuze naar Leuven te gaan om daar ofwel licenties filosofie of geschiedenis te volgen naargelang uw major. Dan krijg je zoals een KUB-docent het omschreef, 'je hebt van alles een beetje maar van niks genoeg', je bent dan een halve filosoof of een halve historicus. Maar deze discussie is dus alleen voor de bachelor-jaren, zoiets kan je voor de master niet maken."

Say what you think and think what you say

"De algemene teneur binnen de faculteit is, weliswaar zonder dat het expliciet gezegd wordt, dat de VUB binnen deze veranderingen een prachtige bachelor universiteit zal zijn maar dat er geen masters meer gegeven worden. Gewoon omdat het financieel niet haalbaar is en omdat het kader er niet is. Dat heb ik letterlijk door enkele profen al horen vertellen. Over de invulling van de master, in bv. de geschiedenis, is er geen eenduidig standpunt omdat daar twee mogelijkheden voor zijn. Je krijgt de 'educational master', met vakken die louter gericht zijn naar onderwijs, en de 'scientific master' voor het echte onderzoek enz... Maar dat kan je allemaal onmogelijk in 1 jaar master proppen. Dan word je bijna verplicht 2 jaar master te volgen en dat is nog lang niet in kannen en kruiken. Wat ga je dan doen met extra richtingen van 1 jaar zoals cultuurwetenschappen, archivalistiek of theaterwetenschappen? Op dat vlak ziet het er vrij somber uit."

De blijde intrede van de semestrialisering

"Bovenop de discussie over de BAMA moest de faculteit ondertussen ook haar opleidingen gaan semestrialiseren, "De BAMA die eigenlijk volgens de akkoorden maar in 2010 moet ingaan, moet plots in Vlaanderen, vraag me niet waarom, reeds in 2004 ingaan. Ik ben ondertussen de tel over de invoering kwijt. Op het Departement Onderwijs en de VLIR schijnen ze het zelf ook niet meer te weten. Dan, heel vreemd, wou men absoluut de semestrialisering nu al invoeren terwijl de bach-

Bologna vanuit de KUB

elor nog een jaar of twee op zich laat wachten. Waarom niet alles tegelijkertijd invoeren? Sommige menen dat dit geen problemen gaat opleveren voor de examentijden, maar dat zullen we dan nog wel zien. Het is niet alleen dat je een week vroeger begint en week later eindigt. Met het huidige systeem ben je acht weken, in het midden van het jaar, zonder enig contact met een prof en zonder enige les. Kandidaturen? Dat kan niet zoveel probelemen zijn. Licenties? Een groter probleem. Als jij aan een thesis aan het werken bent in je 1^e semester, en zeker en vast in het 2^e semester, dan ben je omwille van 1 of 2 examens verplicht om de zaak acht weken te laten vallen of met uw handen te staan draaien omdat uw promotor er niet gaat zijn. Je had vroeger de enorme luxe om je jaar in te delen zoals je dat zelf wilde van in 1^e kan tot in 2^e licentie. Je kon beginnen met je thesis tot aan mei of je ging gewoon door je 1^e zittijd heen en liet alle vakken voor wat ze waren en je gaf je thesis af in 2^e zit. Dat gaat niet meer. Voor 1^e jaars is dit rampzalig. Je komt het eerste jaar aan op de unif. Dan krijg je 1 of 2 tentamens in januari die voor een deel meetellen. Voor veel studenten is dat de eerste kennismaking met het examensysteem op de universiteit, een uitprobeersel. Psychologisch mag je dat niet onderschatten. Nu, forget it hé. Nu gaan nog meer mensen dan vroeger afhaken, drop-out studenten noemt men dat. Daar is recent nog een studie over verschenen. Ik denk dat ze die weeral in de vuilbak mogen gooien en een nieuwe maken. Iemand nog een thesisonderwerp nodig? Als een 1e kan geschiedkundige kan je in de kerstvakantie 6 à 7 cursussen blokken. De één al wat omvangrijker dan de andere. Je hebt niet meer de vrijheid om rustig toe te leven naar uw 1e tentamen tijdens de kerst. We merken nu al binnen de faculteit dat mensen zeggen, oei oei het is bijna november en november dat is bijna december en dat is bloktijd.

Men heeft nu, om de meubels te redden, proefexamens in november ingelast. Mooi, maar je bent al bezig met te blokken vanaf 1 november. Dan heb je 1 tot 3 weken respijt en dan begint de volgende shift. Met deze organisatie raak je ook aan één van de essentiële dingen van het studentenleven, het liederlijke dat je zelf je dagen en nachten kon indelen zoals je dat zelf wilde. Als je wilt slagen dan gaat die tijd, traditie en cultuur definitief voorbij zijn. Je hebt daarenboven als prof ook niet meer de vrijheid, zoals in juni, overzichts vragen te stellen. Zo'n open vraag mag je niet meer stellen want, gaan ze dat nog aankunnen? Maar je kan toch moeilijk al je vakken in meerkeuzevragen gaan stellen? Eigenlijk is er vanuit het rectoraat of de faculteit zelfs nooit aan ons gevraagd of wij dat goed vinden. Het is duidelijk een heel neoliberal beleid op de VUB dat doorsijpelt. Het is niet alleen dat toespitsen van de opleidingen op de arbeidsmarkt maar ook op de hele werking van die opleiding. Dat je binnenkort als prof van een bepaalde richting huurgelden moet gaan betalen om een bepaalde zaal te huren voor uw studenten omdat je daar een lezing wilt houden of omdat de VUB plots beslist om bepaalde diensten te privatiseren zoals de medische dienst. En de rest dat te veel geld kost, laten we dat maar afschaffen zoals de uitgeverij van de universiteit, de VUBPRESS. De teneur, over het algemeen, is uitermate negatief bij zowat iedereen. Ik moet de eerste nog tegenkomen die 'hoera' roept bij het woord bologna en semestrialisering, laat daar geen twijfel over bestaan. Maar iedereen zegt niet meer dan 'bijzonder vervelend' en gaat dan gewoon weer door. Het is een soort gelatenheid. Niets is zeker hoe dat het gaat lopen. Het is wachten, wachten op Godot....

The Knight Rider

Op het verblijf aan de VUB zijn vele studenten ongetwijfeld ook al een buitenlandse studenten tegen het lijf gelopen. In deze rubriek stelt De Moeial hen de mogelijkheid om hun ervaringen neer te schrijven en te delen. Zo weten we ook eens hoe het is om in België te arriveren en onze landje te zien door een buitenlandse bril. Deze keer hebben een Canadese en een chinese student hun relaas neergeschreven...be prepared.

A Canadian Thought

This is my third year living in Belgium. So it is difficult to remember exactly how I felt when I first arrived. The only thing harder to do would be to recall how I thought about Europe before I came. I am Canadian and my parents were born in Canada. Before coming to Belgium I had known very few people who had been in Europe. To tell you the truth most of what I knew about Europe came from World War 2 history. I have learned a lot about Belgium and Europe since coming here. How I feel about life, language, and culture has changed since coming to Europe.

There is no cheap flight directly from Toronto to Brussels. The whole trip took about 14 hours. Excitement has a way of passing the hours by so it was not a boring flight for me. The first thing I noticed when I arrived was how old the buildings were. The cobblestone paths and sidewalks added an air of antiquity to my surroundings. People dressed similar to Canadians but they generally dressed all alike, in darker clothes. We stayed for the first month in down town Brussels until our house was ready to be lived in. The toilets flush differently and toilet paper is not as soft, not really important in the great picture of life.

I don't think that I had the chance to really enjoy what was happening. It is a scary thing to move out of your country for the first time. When I look back to that time I know how much shock I was in. Now every time I visit a new place, city or country the shock is less and the enjoyment is more. It is a great feeling to overcome fear and uncertainty. What made the largest change in my confidence for travelling are the languages I now know. Since I moved here I have relearned French and I have taken Flemish courses. I can have conversations in both. I feel freer in Belgium because I can speak these languages. A large number of people in Europe do speak English but I don't expect people to speak my language. If I am in their country vacationing or sightseeing it should be my responsibility to communicate to the natives in their own tongue.

My own arguments to return to reside in Canada have slowly melted away. Language, familiarity with people and surroundings, and personal gains were bothering me in the beginning. I have already

explained partially of how I feel about languages. It took some time but now I know a lot of people and I have made many connections. It is a large concern of mine to be productive. Whenever I see someone on the streets asking for money or when I see an older person working a minimum wage job it bothers me. I do not want to end up that way. In the beginning, when I came to Belgium, I felt that I could not prosper in Europe the way I could in Canada. This has changed now with time, patience and hard work. So here I am and here I want to stay. So much has happened in the time that I have been here. There are volumes of sto-

ries I have not mentioned. My impression of Europe as a whole is taking shape and I understand why people live differently here from North America. As for Belgium in particular, well this beautiful little country that was, in my mind, just a country in Europe, it's starting to feel a little like home.

A Chinese Thought

I began to read the cartoon serials of The Adventures of TinTin and Snowy at the age of 6, and I was addicted to the cartoon, so coming to TinTin's homeland is actually my childhood dream. After obtaining my BA's degree in China, my motherland, I chose to pursue my Master's degree in Belgium though I was also admitted by two top American graduate schools at the same time. (Another important factor: it's much cheaper to study here :P). However, on arriving in Brussels, I was very very dissatisfied. The buildings in this city are so old and so low; there's few people walking in the streets after 20pm; there's no big

shopping centers; and the weather here is always depressing. Comparatively speaking, China is much more modern and vigorous. In big cities like Beijing and Shanghai, people live in apartment buildings with usually 19-23 stories high. We have a lot of shopping malls with at least 5 stories. But later, I found living in the old Brussels is actually very convenient and easy. Most of the public facilities are automatic and free to use, and the transport system here is great! I can't believe there's over 1 million persons living in this city without causing many traffic jams during the rushhours. At least the traffic situation is much

better than that of Beijing. After a few days here, I'm almost fall in love with this city. I find the old buildings are actually very attractive and are kept very well though they have been standing there for a really long time(at least 100 years?). Most of the Belgian people are friendly, polite, and warm-hearted. As a new-comer here, I often lost my way in the complicated countless small streets, but I can always find people to help me out. Some of them even lead the way for me though they don't need to do so. The Belgian people are very responsible for their work also, and try their best to explain everything clearly to the customers even if you don't actually buy anything. Without knowing any French or Dutch, sometimes it is a headache for me to go out alone, but luckily, there still are people who're ready to help in English. I must say the food here is horrible to me! I can't stand it.at

all(but a Belgian girl told me she would be driven crazy if she eats rice everyday in every meal :)), so I have to cook by myself. I never touched the cooking tools and raw meat when I was at home, so it is a challenge for me to cook. I hope I can overcome this big problem soon. To my surprise, I don't get any homesick and lead a happy life in this foreign country which is sooo far away from my homeland. There're just sooo many interesting things waiting to be explored. The greatest news that I heard is we can travel within Europe with very low prices! Further, the foreign students will be organized by FORSTIS to take trips to Brugge and later to Paris soon. Don't ask me why I don't feel homesick, 'cos I don't have time to be in blue. I guess I need to catch time and get packed-up now!

By Zhou Mingcan

Deze rubriek kwam tot stand dankzij FORSTIS, de dienst voor integratie van buitenlandse studenten aan de VUB

ON THE ROAD

VANUIT HANOI, VIETNAM

**VANAF 5 UUR 'S MORGENS BEGINT HIER DE DAG AAN DE MEREN DOEN OUDERE MENSEN
VAAK TAI CHI, DE MARKTEN GAAN OPEN, DE STRATEN ZIJN AL VOL BROMMERS.**

Voor studenten die het hier in België wel gezien hebben, bestaan er verschillende initiatieven om de studies in het buitenland voor een bepaalde periode verder te zetten. Je kan er enerzijds aan een uitwisselingsprogramma deelnemen of je kan er anderzijds stage lopen. En zeg nu zelf: wie zou dit druiliger land niet willen ruilen voor wat meer exotischer oorden? In onze reeks 'On the Road' volgen we stapsgewijs (aankomst, verblijf en terugkeer) de ervaringen van studenten die naar het buitenland trekken.

In onze eerste reeks volgen we **Thu Dang Kim**. Ze is laatstejaarsstudente Pedagogie en loopt op dit moment stage in Vietnam. Ze heeft een Vietnamese vader en een Belgische moeder en is hier geboren en getogen. Haar ouders hebben elkaar leren kennen toen haar vader in België is komen studeren. Tijdens haar opvoeding werd ze niet echt met de Vietnamese cultuur geconfronteerd, enkel met de buitenste lagen. Zo at ze thuis bijvoorbeeld met stokjes en vierde ze elk jaar samen met vader het Tetfeest (Vietnamees nieuwjaar). Ze was dus lange tijd niet actief bewust van haar Vietnamese oorsprong. Wanneer ze enkele jaren terug met haar zus en twee vrienden Vietnam bezocht, veranderde dit helemaal. Ze werd opeens herkend als Vietnamese, iets wat ze nog nooit had meegemaakt. Het is vanaf die reis geweest dat ze met haar Vietnamese origine meer bewust omging. Het heeft haar ook geholpen om haar vader beter te kunnen doorgronden. Nu is ze dus voor de tweede keer naar dat land vertrokken. Wij, de heren van De Moeial vragen ons af hoe dit allemaal verder zal verlopen en wilden dit natuurlijk met u, waarde lezer, delen.

Eerste maand in Hanoi

"Het is nu bijna vijf jaar geleden sinds ik voor de eerste keer naar Vietnam ben geweest. In 1997 ben ik met mijn zus en twee vrienden naar Ho Chi Minh City (het zuiden) geweest en hebben we er drie weken gereisd tot ongeveer het midden van Vietnam (Hue). Dit keer een heel ander scenario: 3 maanden in Hanoi (de hoofdstad in het noorden) om er mijn pedagogische stage te lopen. Mijn vader had me al gezegd dat het noorden heel anders is dan het zuiden, zowel qua natuur, klimaat als mentaliteit van de mensen. Dit verschil valt me ook onmiddellijk op bij mijn aankomst in Hanoi. Het is rustiger dan het zuiden, deels te danken aan het feit dat er minder brommers – hét vervoermiddel bij uitstek in Vietnam – zijn. Hanoi geeft ook een zeer 'groene' indruk, zeker in dit seizoen nu alles in bloei staat. Hier heb je ook een aantal prachtige meren, iets wat je niet hebt in het zuiden. Maar wat zeker niet verschilt tussen noord en zuid is het communicatieprobleem. Hoewel ik een aantal Vietnamese lessen ben beginnen volgen, slaag ik er nauwelijks in iets te zeggen, zoals zoveel buitenlanders. Het vooroordeel dat mensen in Hanoi conservatiever zijn en meer gesloten dan

in het zuiden valt me helemaal niet op. Over het algemeen vind ik het moeilijk om echt hoogte van hen te krijgen of contact met hen te leggen. Uiteraard speelt het feit dat je nauwelijks met hen kan communiceren hierbij een grote rol. Maar toch, ik vraag me regelmatig af wat ze nu denken, hoe ze tegenover ons staan... Anderzijds vallen me hier de kleine verschillen met België op. Als je hier een kleuter ziet vallen, staat hij direct terug op zonder te wenen en doen ze gewoon verder. Bij ons in België zou diezelfde kleuter al lang aan het wenen zijn en blijven liggen. Ook lijken de mensen hier me over een groter doorzettingsvermogen te beschikken, wat onder andere blijkt uit hun godsdienstbeleving. Zo zie je bij een bezoek aan de pagode altijd zeer veel mensen, jong en oud, die aan het bidden zijn en offers brengen. Wat ook zeer verschillend is van bij ons, is het leefritme. Hanoi leeft echt, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Vanaf 5 uur 's morgens begint hier de dag: aan de meren doen oudere mensen vaak tai chi, de markten gaan open, de straten zijn al vol brommers. De stadsmensen zelf gaan wel vroeger slapen (rond 21uur), maar 's nachts komen de mensen van het platteland naar het centrum en heb je echte nachtmarkten. Ook 'zondagen' zoals wij ze kennen bestaan hier niet. Zondag is net als een andere dag in de week. Wat me enorm opvalt, is de enorme vooruitgang die Vietnam heeft gemaakt in 5 jaar. Vijf jaar geleden vond je hier veel minder producten en moest je tevreden zijn met wat er was, bijvoorbeeld pho (warme noedelsoep) als ontbijt bij 30 graden. Nu daarentegen vind je alles in de kleine winkels wat je in België ook vindt. Dat draagt er zeker toe bij dat mijn tweede komst naar Vietnam vlotter verloopt dan de eerste. Toch, het warme vochtige klimaat, het rekenen met de duizenden dong, de honderden den brommers in de straat, het constant toeteren, het afbieden op de prijzen... het vergt allemaal toch wel enige aanpassing..."

UCOS

Aankondiging en uitnodiging aan alle studenten en personeel van VUB

Op dinsdag 12 november 2002 heeft in het Auditorium Piet Brouwer op campus Jette van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) een internationaal opvolgingssymposium van de Wereldtop over Duurzame Ontwikkeling plaats. Twee maanden na afloop van deze VN-conferentie te Johannesburg, organiseren de Vakgroep Menselijke Ecologie van de VUB, het 'Institut de Gestion de l' Environnement et d' Aménagement du Territoire (IGEAT) van de de Université Libre de Bruxelles (ULB), het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS) en het Brussels Office van The British Council (BC) een symposium

"Hoe globaliseren we duurzaamheid? Hoe moet het verder na de VN-top van Johannesburg?"

Er wordt vooruitgeblikt op de implementatie van het actieplan van Johannesburg en de respectieve rollen van de verschillende stakeholders daarin, met bijzondere aandacht voor de rol en betrokkenheid van de academische gemeenschap in het proces van duurzame ontwikkeling. De Staatssecretarissen Eddy Boutmans (ontwikkelingssamenwerking) en Olivier Deleuze (energie en duurzame ontwikkeling), beiden present in Johannesburg, hebben hun deelname bevestigd. Het symposium is een uitgelezen kans voor academici, studenten, doctorandi, personeel van ministeries, betrokken administraties en overheidsinstellingen, vertegenwoordigers van internationale organisaties en de civiele maatschappij (NGO's, vakbonden, milieuorganisaties,...) om te debatteren rond de hamvraag: "Hoe moet het verder na de VN-top van Johannesburg?"

Er zijn bijdragen in 3 talen en er is simultane vertaling van en naar NL, FR en ENG. Inschrijven kan via email naar Eddy.Nierynck@vub.ac.be of UCOS@vub.ac.be. en ook via www.ucos.be/symposiumJohannesburg door het inschrijvingsformulier te vervolledigen en door te sturen via het web. U vindt er ook informatie over het opzet, de sprekers en sprekersters, context en praktische tips. We hopen U op 12 november te kunnen verwelkomen!

E. Nierynck en A. Vanoverschelde

TWEE DENKERS...

Op woensdag 30 oktober trok De Moeial naar het Colloquium over Globalisatie en Ethiek in het UFSIA, en herontdekte idealen die schijnbaar onder hopen geld bedolven waren. De twee teksten die volgen zijn toespraken van Luc Anckaert (UFSIA), voor de liefhebbers van een romantisch, theoretisch discours en Riccardo Petrella (UCL), voor de hardcore-feitenfanaten.

Luc Anckaert: Globalisatie en de tragiek van de ethiek

Waar klinkt de stem van de ethiek? Vooreerst probeer ik te verwoorden wat globalisatie als wereldhistorisch fenomeen is. Hoe ziet de wereld, die globaal geworden is, eruit? Ten tweede duid ik aan wat de globalisatie nood heeft aan de ethiek. Dit bekende pleidooi voor een ethische globalisatie of een gecorrigeerde globalisatie met een menselijke maat. Vervolgens zijn er vragen vanuit de ethiek aan de globalisatie. Wat is de kritiek ten opzichte van de globalisatie, of omgekeerd, in welke zin betekent de globalisatie mogelijk een verschraving van de ethiek? Als besluit is er dan de vraag of de ethiek zichzelf niet verkoopt of verraadt. Blijft de ethiek haar doel trouw wanneer ze zich dienstbaar opstelt ten opzichte van de logica van de organisatie, of wanneer ze zich profileert in een kritische houding? Dit dilemma vormt de tragische situatie van de ethiek.

In het eerste punt behandel ik dus de globalisatie als een wereldhistorisch fenomeen. De cultuur ontstaat wanneer mensen samenwonen op een welbepaalde plaats. De mensen snijden dan een cirkel uit in de omringende werkelijkheid. De wereld wordt bewoonbaar wanneer de mens het fundamentele onderscheid kan maken tussen thuis en de wijde wereld, tussen binnen en buiten. Hierdoor wordt de indifferentie of vijandige onverschilligheid van de natuur doorbroken. De cirkel van thuis wordt een betrouwbare plaats, de wereld een vreemde. In het wereldhistorisch gebeuren van de globalisatie, en dat is een proces dat zich al eeuwen aan het voltrekken is, merken we dat de grens tussen het eigene en het andere, tussen de eigen wereld en de andere, wordt uitgewist. De eigen, westerse wereld komt uiteindelijk samen te vallen met de rest van de wereld.

Bij het begin van de moderne tijd ontstond een nieuwe visie van de werkelijkheid. De kantiaanse ommekeer in de wijsbegeerte betekende niet alleen een epistemologisch antropocentrisme, maar ook de intellectuele legitimatie van de eurocentrische praxis. Sinds de moderne tijd wordt een westerse, eurocentrische ruimtelijke ordening onderlegd aan de locus op de aarde. Het praktische gebruik van tijd en ruimte maakte een isomorfe en globale wereld mogelijk. theoretisch gezien, kreeg men greep op de hele wereld door de ontwikkeling van de cartografie. Praktisch gezien kreeg men de hele wereld in handbereik door de ontdekkingsreizen en de kolonisaties. Kennis en macht gaan samen. In de kennis begrijpt men de wereld, in de macht grijpen we de wereld. Het resultaat is dat de economische ruimte van de westerse cultuur, in principe komt samen te vallen met de hele aarde. De wereld wordt begrepen als een totaliteit die men in de eerste plaats economisch kan beheersen. De grenzen van de sfeer van de westerse cultuur zijn de grenzen van de sfeer van de hele aardbol. Daarbuiten zou er dan niets meer zijn. Hierdoor wordt het fundamentele onderscheid tussen binnen en buiten weggevaagd.

Vanuit deze vaststelling kunnen enkel kenmerken van globalisatie worden samengevat. Ten eerste: door de globalisatie wordt de wereld een ruimtelijk netwerk. Het internet is de virtuele spiegel of verdubbeling van het economische netwerk. elk punt van het economische netwerk is mogelijk het centrum van het geheel. De economische ruimte is een universele ruimte geworden, wat betekent dat de waardenproductie extraterritoriaal gebeurt en vrij is van de besmetting van elke lokale bevolking. De globale ruimte is uitgevlakt en reliëfloos. De betekenis van een plaats wordt bepaald door de economische nutswaarde.

Het tweede kenmerk: deze isomorfe ruimte wordt gekenmerkt door verwisselbaarheid van mensen en plaatsen. De praktijk van multinationals bestaat erin dat beide kunnen worden verwisseld. De productiecentra kunnen zonder veel problemen worden gesloten, waarbij men geen rekening houdt

met de mensen die er werken. De zogenaamde landlords zijn in dit geval diegenen die beslissingen nemen, zonder enige verantwoording verschuldigd te zijn aan de plaatselijke bevolking. Mensen en plaatsen zijn pionnen op het schaakbord van de economie.

Een derde kenmerk deze globale en homogene ruimte wordt echter ook getekend door nieuwe drukpunten; de trias Amerika, Europa, Japan, tekent slecht schijnbaar een multicentrische en isomorfe ruimte uit, waarbinnen elke plaats of localisatie principieel gelijk is. De economische bril, die de wereld ziet als een globaal netwerk, kan niet verhinderen dat de werkelijkheid weerbarstig ligt. En deze weerstand toont zich op meerdere wijzen. Het onbegrijpbare aspect van de realiteit krijgt een plaats in het lotgevallen van de niet-westerse landen. Door de globalisatie zou een economisch beter wereld ontstaan, een locus waarin iedereen kan participeren. Inderdaad, door de toenemende economische activiteit, stijgt de absolute rijkdom. Toch vergeet men dat de relatieve kloof tussen rijk en arm steeds groter wordt. Dit feit manifesteert zich bij groepen en/of landen, die zich al dan niet gewelddadig afzetten tegen het globaliserende westen. In hun ogen, is de globaliserende praxis en rationaliteit een bedreiging voor hun eigen binnenwereld. Sommige bevolkingsgroepen zetten zich af, andere landen ontwikkelen volgens een eigen economisch model.

Een tweede drukpunt bestaat in de bekende economische problematiek. Ik haal hier slechts één aspect aan. De economische voetafdruk, die een inwoner van Amerika nodig heeft om te overleven, is negen hectaren groot. Voor een inwoner van België is dit zes hectaren. Nochtans is het bekend dat er per inwoner van de wereld slechts 1,2 hectaren beschikbaar is. Het economische vraagstuk is dan ook zeer dringend.

Een derde problematiek of weerstand is deze van het middenveld. Door de loskoppeling van de beslissingsmacht en lokale binding, ontstaat een loskoppeling tussen de aandeelhouder en de werknemer, tussen het management en de lokale gemeenschap. Hierdoor wordt het middenveld onder druk gezet en uitgeschakeld. Dit middenveld wordt nationaal vertegenwoordigd door de vakbewegingen en de socio-culturele sectoren, internationaal door de natiestaten. De uitschakeling van de middenvelden komt door de verandering van de globalisatie. De politiek wekt de indruk afgestemd te worden op de economie. Het persoonlijke leven wordt gegijzeld door de imperatieven van het geldgewin.

In welke zin heeft de globalisatie nood aan ethiek? Vanuit het globalisatieperspectief meent men dat de economische wereld samenvalt met de reële wereld. Dit brengt enorme economische groei met zich mee, maar heeft ook een aantal keerzijdes. Heeft de ethiek een plaats binnen deze logica? Ter illustratie. Het onweerlegbare feit van de economische globalisatie zou in menselijk opzicht tekort schieten en vervangen dienen te worden door een solidaire of duurzame globalisatie, die de synthese zou zijn van de economische krachten, en de tegenkrachten van de civil society. De globalisatie wordt gestuurd door primal movers, of eerste bewegers, die een negatieve invloed hebben op het politiek-nationale vlak en op de levensvorming. Door de opkomst van de nieuwe technologie is de hand gereikt aan een neoliberale ideologie. Binnen deze ideologie vormt de markteconomie een twin met de democratie. Deze ideologie leidt tot liberalisering, deregulering en privatisering. Religieuze verenigingen, progressieve en kritische ngo's, maar ook conservatieve politieke partijen kunnen hiervoor een tegengewicht vormen.

Luc Anckaert is onderzoeksmedewerker aan de vakgroep Filosofie van het UFSIA. Hij publiceerde onder meer artikels over de globalisering en de ethische discussie daaromtrent in Tertio, 'het blad der kaloten'.

...OVER GLOBALISERING

Riccardo Petrella: "Towards a Sustainable Global Welfare Society"

"We can discuss and talk for a long time about globalisation, welfare, justice, democracy, freedom. Today we are very far from the application of our words. We talk, and we do little. I will discuss the concept of a global welfare society, and see if you believe that it is possible. I will structure my rhetoric by four points. First, I shall try to define what I mean by global social welfare. Second, I shall try, based on the experience of the Johannesburg Summit, to argue that the Johannesburg Summit has proved that our leaders of the world have no culture of global social welfare, that they have no culture of global social justice. The third point is to explain why our leaders do not have a genuine culture of global social welfare. My fourth point will be to make some proposals to you, about what we can do."

"My first point is: what is social welfare? Let's start from the experience we've had in the fifties and sixties in the Scandinavian countries. In Denmark, they always say that the welfare society was a society which did not give the right to be poor to the members of society, and they tried to make sure that nobody was poor in these Scandinavian countries. The representation of citizens was such that it could give legitimization of power. Those societies which achieve the objective of a guaranteed, full scale representation of the members of a community are able to legitimize their decisions, in such a way that the members of society feel that they have made the decisions on their own life. Welfare means representation, legitimization and democracy. What does global welfare mean? Global welfare means that these rights are given to all members of humankind. In the past, social welfare was filled in by concrete, powerful elements like full employment, collective security, equal opportunity, access to education. This empowers everybody to move in society."

"My second point. According to you, is the process of globalisation guided by the principle that through the production of all goods and services, that we can do with our science and technology, our machines, our ingenuity our society has become a welfare society, where nobody has the right to be poor at a global level? Is our society trying to create conditions for security, social security in all domains; food security, environmental security, individual security, peace security, economic security, financial security, tax security, is it guaranteed to everybody? Johannesburg has answered: "No. And we don't want it." Leaders at the summit of Johannesburg have said that it is not possible to eradicate poverty."

"In 1974, when we started the New Economic International Order, the objective was to eradicate poverty by the year 2000. That were the same leaders, in terms of countries, of today. And in 1977, at the first Water United Nations Conference, the leaders at that time committed themselves to launch a water program, in such a way that by the year 2000, everybody would have access to drinkable water and sanitation. In '74 and '77 we were three times poorer than today. And today, at Johannesburg, the leaders of the 189 countries present, subscribed a document, the final political

declaration, that the most ambitious timing that could be met was to cut by half the number of people in extreme poverty by 2015. Extreme poverty was defined as people who have less than one euro per day, 1,3 billion people. They didn't take into account the 2,7 billion people that, by United Nations standards, live in poverty because they have less than two euro

per day. In the Johannesburg Declaration, they mention 1,3 billion people in poverty, which they will cut by half by the year 2015. That means a reduction to 650 million people in extreme poverty. But we will still have 650 million people that have less than one euro per day. And on top of that the 1,4 billion people that have less than two euro per day. That means 2,05 billion people will live in poverty. Plus, they didn't mention the increase in population. And the population will increase by eighty million per year. So by 2015, we will have 1,2 billion people more! In the United States and Europe, the population will remain stable. So the 1,2 billion people will be born in Asia, Africa and Latin America. Let's say that 200 million of them will be rich, that leaves 1 billion additional poor people."

"It's a shame... And I think that university people should try, university people cannot accept such a shame. We cannot accept Johannesburg. I think that this is why we are committed to something, this is why we are professionals, this is why we can claim that we are legitimate to teach people. Three billion people poor in 2015! This is not a global welfare society. The question is to know why these heads of state did take such a decision. Why do they still continue to say: "Of course the long-term objective is to eradicate poverty, but we cannot."

Why do they still continue to say: "Of course the long-term objective is to eradicate poverty, but we cannot."

"One Unesco representative at Johannesburg said that it is necessary to spend an additional 9 billion dollars per year in the water distribution services, and an additional 2 billion dollars per year in sanitation. That means 11 billion dollars per year, during ten years, in order to guarantee to everybody a minimum of drinkable, sane water. And these heads of state said "no", knowing that we, the rich people, who own 86 percent of the global wealth, spend every year 347 billion dollars to subsidise our agriculture. They know it, how can they say that they cannot? They came to these unacceptable conclusions because since many years they have changed their values. They have changed their views of the world and their views of the human society. The only way to go by 2015 was to cut poverty by half, and the only way to go was to promote private investment. Public investment is no longer seen as a source of development for our society. Even the United Nations turn to private investments by multinational corporations as a result of the lack of payments from countries like the United States. So the multinational corporations buy their entry ticket into the United Nations. Their is only one value left in society, and that is capital."

Riccardo Petrella is raadgever bij de Europese Commissie, docent aan de UCL en ere doctor aan de KU Brussel. Hij is tevens bezieler van de Vereniging voor het Wereldwatercontract en auteur van boeken waaronder 'Grenzen aan de concurrentie', 'Het Algemeen Belang', 'Duurzaamheid en mondiale contracten'.

Op 25 oktober 2002 vond het Lustrumbal van het Vlaams Blok plaats in Antwerpen, ter ere van het vijftienvigjarige bestaan van Vlaanderen's meest besproken en verachte partij. De Moeial trok erop uit om een kijkje te nemen aan de andere kant van het politieke spectrum. Met microcassette recorder in de zak en het hart op de juiste plaats sloegen we het gebeuren gade. We kwamen, we zagen en we verstomden.

De parkingwachters, stoere bincken met gekruiste armen, begroeten 'de hunnen' met een brede grijns. Op de parking van de Atrium-zaal van Racing Antwerp Football Club staan blitse wagens, johnny-bakken en afgeleefde krotten. Een smal pad leidt naar de zaal, waarvoor tientallen Vlaams blok-vlaggen fier staan te wapperen. In de inkomhal ligt propagandamateriaal en hangen er tot vervelens toe Vlaams Blok-vlaggen. De luide house muziek is nu iets meer verstaanbaar dan buiten. Het liedje dat op de platenspeler ligt is een speech van Filip De Winter, die wordt ondersteund door een stevige beat: "Vlaanderen moet vrij zijn. Vlaanderen moet en zal onafhankelijk zijn, want wij Vlamingen dragen ons land in ons hart. BOEM BOEM BOEM BOEM". De zaal is gevuld met uitsluitend blanke mensen.

De amorfe massa is hier en daar geconcentreerd rond persoonlijkheden als Filip De Winter en Gerolf Annemans, die zich volop profileren als mannen van het volk. Achter de DJ, die net een nieuwe plaat oplegt, hangt een gigantisch neonbord dat het Vlaams Blok-logo voorstelt. Uit de luidsprekers begint nu het lied "Omdat ik Vlaming ben" van Will Tura te spelen. De aanwezigen springen spontaan uit hun stoelen, geven elkaar de hand en beginnen empatisch en uit volle borst mee te zingen. Aan de bankettafels zaten vooral oude mensen, die met een vernietigende blik de zaal rondkijken. Wie weet wat zij op hun geweten hebben. Maar 't is zoals ze zeggen: veel mensen danken hun goed geweten aan hun slecht geheugen.

Een baardige man met een doordringende blik, gezeten aan een tafeltje in de hoek, verklaart met gemengde gevoelens: "Ik wordt vanaf nu als staatsgevaarlijk beschouwd, want ik werk voor de partij. Kan je dat nu geloven?" Eerlijk gezegd wel. Ondertussen draagt de DJ het liedje "Wij zijn de beste" op aan "al onze Vlaams Blok-mandatarissen", waarop het publiek handenklappend door de ruimte danst. En als je dacht dat toen de sfeer er al goed in zat, had je de massa moeten zien bij "Anton aus Tirol" en "You'll Never Walk Alone".

Wat opviel aan de hele avond was dat er een hecht gemeenschapsgevoel in de zaal was. Wat Tönnies al aan het begin van deze eeuw omschreef als de *Gemeinschaft* (de hechte gemeenschap) en de *Gesellschaft* (het grote geheel daarbuiten), is een tweedeling die

vandaag nog zeer merkbaar is. Blijkbaar heeft een groot deel van de bevolking nood aan een hechte gemeenschap, waarbinnen hun identiteit vaststaat en een gevoel van hechtheid, vriendschap en veiligheid soelaas biedt in een wereld waarbinnen identiteiten steeds meer ondefinieerbaar worden of, pessimistischer gesteld, vervagen. De nood aan een *Gemeinschaft* is een realiteit die slechts door weinige wetenschappers en politici wordt ontkend. Het is spijtig te merken dat dergelijke drang naar een gemeenschapsgevoel ook door de politiek wordt bespeeld om politieke doelen.

Het Vlaams Blok slaagt op een meesterlijke wijze in de schandalige praktijk van het misbruiken van die natuurlijke drang, een praktijk die trouwens reeds door de Nazi's werd uitgeoefend. Hoewel er theoretisch niets scheelt aan de drang naar een gemeenschapsgevoel, schuilen er in de praktijk wel gevaren omtrent de definitie van een gemeenschap, en vooral de manier waarop deze gedefinieerd wordt. Het vormgeven van een gemeenschap wordt steeds op een diapositieve manier gedaan: men zegt eerder wat of wie niet tot de gemeenschap behoort, dan te zeggen wat de gemeenschap precies inhoudt.

In de hele retoriek van het Vlaams Blok zegt men vooral wat niet tot het Vlaamse volk behoort (de anderen, de regering en de pers, de traditionele partijen, oost-europeanen, noord-africanen, migranten, economische gelukzoekers, asielzoekers, moslims, islamitische terroristen, criminelen,...) en gaat men slechts vaag in op wat wel tot de gemeenschap behoort (wij, onze mensen, de gewone man, de kiezer, Vlamingen, onze volksgemeenschap,...).

De criminalisering van 'de andere' leidt tot een verregaande maatschappelijke antagonisering. Een humanistischere benadering wordt zelfs niet overwogen, wegens te universeel. Terwijl een wereldlijke gemeenschap, waarbinnen kleinere entiteiten bestaan waaraan de mensen zélf (en niet de politiek) vorm geven, een mooi ideaal blijft. Maar zoals steeds worden idealen vervuld door een economische of juridische machtsstrijd, waarbij op een onnavolgbaar machiavelistische wijze ethische principes overhoord worden gegoooid. *Zuerst das Fressen und dann die Moral*, begrijpelijk, maar om hoeveel Fressen gaat het eigenlijk?

WAT IS VO?

Het principe van Vrij Onderzoek vormt (of dit zou toch zo moeten zijn) de grondslag van het onderwijs, onderzoek en beleid op de VUB. Vrij Onderzoek slaat op de wijze waarop men kennis verwerft. Het principe impliceert immers de voortdurende bereidheid kennis en informatie met elkaar te confronteren ten einde de objectieve waarheid zo dicht mogelijk te benaderen. Maar een eindconclusie of iets zoals 'de waarheid' bestaat in het licht van Vrij Onderzoek niet. Bij het toepassen van deze wetenschappelijke methode dient men alle dogma's, gezagsargumenten, openbaringen en autoriteiten overboord te gooien. De kritiek hierop dat dit op zichzelf te dogmatisch en te achterhaald overkomt, is niet onterecht. In een denkproces bestaan immers geen feiten maar enkel interpretaties van feiten. De studiekering Vrij Onderzoek ziet het als haar opdracht, zoals het dan zo mooi heet, het principe van Vrij Onderzoek te verspreiden en te actualiseren binnen en buiten de VUB-gemeenschap. Onze taak bestaat er dus in mensen aan te zetten tot vrij en kritisch denken.

Concreet naar de studenten toe vertaalt zich dat in het organiseren van debatten, info-avonden, toncelvoorstellingen. Ook ondergewaardeerde of ongekende films met kritische ondertoon krijgen bij ons een plaats. Ter illustratie vernoem ik enkele van onze activiteiten. In het begin van het academiejaar mobiliseerden we succesvol voor Bomspotting en zakten we uiteindelijk met zo'n vijftig studenten af naar de militaire luchtmachtbasis van Kleine Brogel om er te protesteren tegen de aanwezigheid van Amerikaanse kernwapens op Belgische bodem. We organiseerden ook i.s.m. Librex een Palestijns toneelstuk dat bijgewoond werd door ruim 200 mensen. Recenter hielden we een debat over de onderwijshervormingen, een gevolg van het beruchte Bologna-akkoord. Zoals je ziet houden wij ons voornamelijk bezig met maatschappelijk relevante thema's, zoals globalisering, oorlog, onderwijshervormingen...

Geregeld bundelen we ook onze krachten met andere maatschappelijk geëngageerde organisaties. Zo publiceren we geregeld in de Moeial, werken we samen met het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS), de dienst Kultuur, Masereelfonds, onze zusterorganisatie Cercle du Libre Examen. De boog kan niet altijd gespannen staan, we organiseren dan ook geregeld TD's met BTS om een bepaalde activiteit te financieren.

Als je wil meewerken kan je ons vinden in ons lokaal op de campus naast het Kulturkaffee. Als dat niet lukt, gebruik dan de wondere wereld der telecommunicatie. Tel: 02/629.28.35 of E-mail: stkvo@vub.ac.be Bezoek ook eens onze hernieuwde website op: www.igwcb.vub.ac.be/kringen/vo

DM

Op 5 oktober 2002 nodigde het Forum voor Vredeactie, Voor Moeder Aarde samen met Bomspotting vzw iedereen uit voor een laatste bomspotting op de militaire basis van Kleine Brogel. We stapten zonder toestemming op het militaire domein waar illegale kernwapens liggen. Dit omdat de overheid na de laatste bomspotting nog niet bereid was om de kernwapens terug te sturen en het internationaal recht toe te passen. Studiekring Vrij Onderzoek, haar principe nalevend, bracht dit aan het licht op de VUB en organiseerde een busrit richting Kleine Brogel. Duizend bommen en granaten, een reportage.

11u05: In de voorweeën van de film 'Dr.Stranglove' vertrok om een volle bus, een uur later dan gepland, richting Kleine Brogel. Op de bus krijgt de leiding vanuit het actiecentrum te Kleine Brogel te horen dat er een groot aantal wegen preventief werden afgezet. Plan B wordt ingeschakeld. Wat is plan B?

12u40: We passeren frituur Hollywood te Peer en ik heb honger (dit is geen product-placement). Omstreeks deze tijd arriveert de bus in de buurt van Grote Brogel en worden we gedropt op enkele luttele kilometers van het vliegveld. Iedereen plaats zich in groepjes van 3 met telkens 50m tussen om het samenscholingsverbod te overtreden. Niet dat het van zoveel belang was sinds de rechter de politie ook toeliet om preventief personen in de verboden zone rond de basis preventief te arresteren.

13u00: Na reeds 15min wandelen komen we op de weg de 1e gemechaniseerde patrouille tegen van de federale politie. Om niet op platgewandelde platen te lopen en onze vrienden van politie te ontzien kozen we resoluut voor de aanpalende akker om onze tocht verder te zetten.

13u15: In to the bushes, en we komen terecht in een maisveld. Omdat we al wat dichterbij komen passeren er nu ook twee helicopters die de opkomende menigte in de gaten houdt. Helemaal in de sfeer proberen we een open veld over te lopen net wanneer de helikopter in de andere richting draait. Na enkele meters lopen bemerken we aan onze linkerzijde op een bospadje twee ruiters te paard van de politie die onze tactiek gadesloegen. Een maat voor niets m.a.w., we besluiten dan toch maar gewoon rustig het veld over te wandelen alsof er niets aan de hand was. Als het twee uur wordt, vindt onze groep het welletjes en begeven we ons door een dik sparrebos naar de omheining van de basis. We springen er beide over en staan dan stil voor een tweede rij Navo-prikkeldraad, het soort dat geen pinnetjes maar wel scheermesjes in aanslag heeft. Omdat we geen tapijtje bij hadden zoals andere was elke proberen vruchteloos om over de draad te geraken. We installeerden ons en aten rustig onze boterhammen op terwijl enkele soldaten achter deze Navo-prikkeldraad ons gadesloegen. De militaire inlichtingendienst ADIV was ook aanwezig en nam enkele mooie foto's. Omdat het dan toch maar een beetje begon te duren en de soldaten maar bleven apegapen zijn we ons vrijwillig gaan aangeven. Aangekomen aan de

ingang van de basis worden we overgedragen aan de federale politie die ons paspoort opeist. Tezamen geven we ook ons reeds ingevuld verhoor af dat zou dienen bij een mogelijke arrestatie, wat uiteindelijk het doel was van de actie (lees hiervoor de 1e Moeial van dit jaar, nvdv.). Het duurde nog tot 21.00u voordat onze namen worden afgeroepen en afgevoerd worden naar het ontmoetingscentrum te Kleine Brogel. Moe en voldaan aan onze burgerplicht vertrekt om 22u00 onze bus richting de VUB.

Tijdens ons gevangenschap op de basis zaten we geen 7 uur met onze vingers te draaien. De Moeial trachtte alles te interviewen wat er maar rondliep. We vonden en interviewden een beroepsmatig politicus, volksvertegenwoordiger Patrick Vankrunkelsven (VLD), al jaar en dag aanwezig op elke bomspotting activiteit. Daarnaast liepen we ook nog enkele buitenlandse activisten tegen het lijf. Aanwezig maar niet gelukt, Kris Merckx van de PVDA.

Met hoeveel parlementariërs zijn jullie hier?

Vankrunkelsven: In totaal zijn we hier met een drietal parlementariërs. Ik, Michiel Maertens van Agalev en Els van der Weerts van Spirit.

Is er nog debat in het parlement omtrent dit onderwerp, na de Nepalkwestie?

Vankrunkelsven: Momenteel is er geen debat in De Kamer maar we hebben wel een debat gevraagd. Dat hebben we gevraagd uit respect voor de wapenwet en de ruime interpretatie die de regering eraan geeft. Ze wilden wel de fractieleiders inlichten over hoeveel kernwapens en welke soorten, maar daar bleef het bij. Voor mij gaat het erom dat deze wapens hier liggen zonder dat er inspraak kan over zijn vanuit het parlement. Zelfs de regering kan niet eigenhandig beslissen om ze te verwijderen.

De regering is nochtans verplicht zich te schikken naar uitspraken van het internationale gerechtshof. Is zij nu niet in strijd met dat recht?

Vankrunkelsven: Inieder geval medeplchtig volgens mij. We kunnen vanuit de VLD iets in beweging brengen. Onder de mogelijkheden zie ik een debat in de NAVO mogelijk. De regering zou daar de nut van opslag van kernwapens in vraag moeten stellen. Zeker omdat verschillende strategen toegeven dat het militair gezien nog weinig nut heeft ze daar te laten liggen. Anderzijds speelt de solidariteit met de bondgenoten ons parten. Kunnen we als gans Europa zeggen dat we kernvrij willen zijn? Waar is onze nucleaire paraplu dan? Ik denk dat we eerst België al moeten vrij krijgen van kernwapens. Hopelijk volgt de rest van Europa dan ook. Frankrijk is natuurlijk nog een andere zaak. Niet alleen strategen maar ook een aantal militairen zelf, en dat weet ik persoonlijk, staan niet te springen om ze bij te houden. 11 september heeft de zaken opnieuw wat gepolariseerd en doet geen goed aan dit debat.

U behoort nu tot één van de meerderheidspartijen, wat is het standpunt van de VLD en de MR over deze kwestie?

Vankrunkelsven: Voorlopig schrijft de VLD zich nog altijd in voor een nucleaire afschrikingsstrategie maar ik hoop daar via een werkgroep in de VLD zelf vernadering in te brengen. Bij de MR (Mouvement Reformteur, nvdv) van Louis Michel zitten er dan ook nog een aantal NAVO-havikken die pro kernwapens zijn.

De organisatie van bomspotting wil nu overgaan tot een bomSTopping, kan u zich hierin vinden?

Vankrunkelsven: Dat is voor mij persoonlijk al een stap verder. Het gaat verder dan de pacificatiebeweging. Begrijpelijk, omdat ze geen resultaat halen willen ze een stap verder gaan. Ik heb het voorlopig nog moeilijk met dit soort participatie alhoewel ik denk dat we op zoek moeten naar een breder draagvlak onder de bevolking. Bomspotting doet volgens mij geen afbreuk aan de pacificatiebeweging, bomSTopping daarentegen vind ik een pak gevaarlijker.

Dr. Stranglove

RECENSIES

MOBY - 10/10/2002

Vorst Nationaal

Doet'ie het, of doet'ie het niet?

Moby. Een mens zou beginnen twijfelen. Man met duizend muzikale gezichten. Maakte met "18" voor het eerst een plaat die in de lijn van zijn vorige ("Play") ligt. Gezwich voor het enorme succes? Eindelijk zijn dada gevonden?

Moby live: een halve playbackshow, beweren kwatongen. Pure klasse volgens anderen. Ik zat ver genoeg om hier geen oordeel over te kunnen vellen. Waarover wel dan?

Begonnen met Extreme Ways en meteen doorstomend om na zich na drie nummers voor het eerst tot het publiek te richten, weet Moby perfect hoe hij zijn publiek op de hand moet

krijgen. Voor de gelegenheid van zijn typische beats voorziene hits, zijn enorme energie (sinds "Play" is Moby weer aan de drugs begonnen: een pilletje en een jointje komen er weer in ten huize Moby), zijn muziek an sich en natuurlijk ook zijn bindteksten: Populisme of politiek bewustzijn? Feit is dat Moby van leer trok tegen George W. Dat hij zich schaamt om zijn president, en minstens zeven (zeven) Amerikanen met hem.

Daar waar het geluid van voorprogramma Röyksopp nog kapotkegelde tegen het beton van Vorst (voor de rest geen kwaad woord over R), weet Moby toch wat meer finesse te krijgen in zijn wall of sound, hoewel het noise-gehalte bijwijlen toch vrij hoog was. In combinatie met zijn tomeloze energie en de stomende beats leek het soms alsof the good old Prodigy op het podium stond.

Aan sterke songs geen gebrek bij Moby. Evenmin als aan een goede band: vooral de meegekomen zangeres en dj deden de wenkbrauwen fronsen (van bewondering uiteraard). De zangeres: fat but classy'n'stylish afro-nigga met twee dijken van een stem. Respect. DJ: World Champion in 19?? (didn't catch, sorry).

Dollend met zijn band, improviserend met een orgeltje voor een uitverkocht Vorst en rake covers uitkiezend: Moby at the job. Covers, inderdaad: "hey ho, let's go" en ook Radiohead. Zolang die dit nummer zelf niet meer spelen, doet hij het wel, dixit Moby. En daar weerklonk het beginakkoord van Creep. Alstublieftankuwel.

Jeroen

ONE BIG TRIP dvd/cd/2LP hiphop

*Wandering but not lost, five friends embarck on a psychedelic American Roadtrip. Offering questions as answers and facts as fiction, these seekers capture an reflecte on this day and age. Where do we come from, where are we heading and who will we meet in between?
Five ounces, four cameras, three guys, twee girls, One Big Trip.*

Zo wordt de film, waarvan de "maatschappelijke relevantie" (sorry dudes) vergeleken wordt met die van Easy Rider, omschreven. Meer dan treffelijke hiphop op deze soundtrack! Deflig -nieuw- werk van Jurassic 5, Hieroglyphics (check/download "soweto"), Dilated Peoples,

Royce Da 5'9", Del the Funky Homosapien Loot Pack, DTA&magic disco machine, J-Ro&the vapirez en Swollen Members. Doen!

<http://www.onebigtrip.com>

Jeroen

STRANGAMEN EN ANDERE DIDIERS

Studentenradio VUB rijpt...

In het tweede officiële jaar van StudentenRadio VUB lijkt de ontwikkeling naar een echte studentenradio zich -geleidelijk aan- te voltrekken. Daar waar vorig jaar de drie grote bezielers nog af en toe een uur dienden vol-geïmproviseerd te krijgen, melden er zich dit jaar al meer kandidaat programmamakers aan dan er programmamogelijkheden zijn.

Vooral muziekprogramma's die zich op een specifiek publiek richten, staan sterk op SRV: Staalplaat (metal & relatives), Simen Cruz (funky warm house), Hard'n'Easy (chillz, drumz and basz), Sunblock (salsalatinos) en Bassbazaar (breakbeats). Toch wordt er ook "praat-radio" gemaakt op SRV. Het donderdagse StrangaMan Fights Evil is daar een voorbeeld van. What-the-fuck?! -radio, zo omschrijven de makers hun programma. Aan de hand van losvaste rubrieken sturen Leffi en Jerre hun Blijde Boodschap de wijde wereld in. Vaste rubrieken zijn: "Trudy To the Top", waarin de onderschatte teksten en dito muziek van het miskende Vlaamse zangtalent Trudy een tweede kans word gegeven. "Hoeed of niet hoeed": waarin drie uiterst (on)originele grappen worden verteld, met direct daaraan de vraag verbonden of die grappen eigenlijk grappig zijn, en zo ja waarom niet. En de "duust pottenwedstrijd" waarin wekelijks twee consumpties in café de Confrater te winnen zijn. Tussendoor knutselen heren presentatoren met jingles en archiefsegmenten van SRV of de nationale -toen nog NIR- omroep. Wat de muziek betreft houden ze het enkel bij -al dan niet originele- covers. Bovendien werkten de Strangamen een eigen website uit, die nauw aansluit bij de geest van hun programma, of toch weer net niet? Surf gerust eens langs, en doe de groeten aan Didier.

StrangaMan Fights Evil, elke donderdag van 22u-23u op SRV

<http://www.angelfire.com/theforce/strangaman/mainpage.htm>

Studentenradio VUB, Luisteren en Lezen: <http://radio.vub.ac.be>

DIMONA: student, pas op uw centen

Na de SIS-kaart nu Dimona - geen retroactiviteit bij in- en uitdiensttreding meer mogelijk! Op 1 januari 2003, treedt DIMONA in werking. DIMONA luidt de tweede fase in van het e - governmentproject van de federale regering op het vlak van de sociale zekerheid. De eerste toepassing, de invoering van de SIS - kaart, behoort vandaag tot het leven van elke dag.

Het letterwoord DIMONA staat voor "Déclaration Immédiate - Onmiddellijke Aangifte". Onmiddellijke aangifte waarvan? Van de tewerkstelling van werknemers, lees van de in - en uitdiensttreding van elke werknemer. Het systeem werd in 1998 als pilootproject ingevoerd in drie sectoren van het economische leven (bouw, personenvervoer, uitzendkrachten) en wordt nu uitgebreid tot alle werkgevers in België.

In essentie komt het erop neer dat de werkgever verplicht is om bij elke in - of uitdiensttreding van een werknemer onmiddellijk een DIMONA - aangifte elektronisch door te sturen naar de RSZ (Rijkszekerheid). Dit betekent dat er geen enkele retroactiviteit meer mogelijk is bij in- en uitdiensttredingen.

Voor wie moet een dimona - aangifte opgemaakt worden? Voor alle medewerkers die aan de RSZ onderworpen zijn. Dat wil zeggen voor alle werknemers, ongeacht hun statuut (ZAP, AAP, BAP, ATP), ongeacht de omvang van hun aanstelling (voltijds, halftijds, 5%, ...), ongeacht hun nationaliteit en met inbegrip van de doctoraatsbursalen (!), de jobstudenten (!), de vervangers, de interimaire personeelsleden,...

Daarom doen wij bij deze een dringende oproep aan alle betrokkenen om niet te talmen met het opstarten van aanstellingen - of verlengingsprocedures. De personeelsdienst vraagt dan ook uitdrukkelijk om de kalenders van alle instanties die bij het besluitvormingsproces betrokken zijn zoveel mogelijk op mekaar af te stemmen om juridische betwistingen en RSZ-problemen te vermijden. Elke inbreuk zal namelijk worden bestraft met een boete van ongeveer 20.000 euro.

Voor meer belangrijke informatie hieromtrent, volg deze link.

(<http://www.yub.ac.be/e-brief/dimona.html>):

HALLOWEEN EN ANDERE HORROR

Mensen, we moeten er ons pijnlijk bij neerleggen. De veramerikanisering van onze maatschappij is een feit. Zelfs de onschuld van de kinderen is schuldig. Nadat Bologna ons landje met zwart roet heeft bedekt, kunnen we allen zien hoe de geest van Halloween ons in z'n greep heeft. Velen kunnen deze nieuwe trend niet verkroppen en zijn te herkennen aan hun ledige ogen en aan het schuim aan de zijanten van de mond. Wij aanschouwden met eigen ogen hoe dit teveel werd voor onze arme Dhr. Van Aerschot. Deze man weet tenminste welke wegen hij wil inslaan en zou hier dan ook nooit van afwijken. Nu ja, een kleine verandering van 180 graden wat betreft zijn mening over Bologna ziet hij nog net door de vingers. Samen met de rector trouwens, is deze weledele heer het noorden compleet verloren. Vorig jaar vervloekten beiden de rectoraatbezetting, maar wat kwam uit hun mond gerold tijdens de Academische Openingszitting? Ze vinden Bologna eigenlijk maar kut en ze zijn tegen de veramerikanisering van het onderwijs! Krijg nou tieten! Maar ja, boys will be boys.

Ook ons klein Moeial-kantoorje werd reeds bedreigd door de trick or treat-lulkoek. Jaja, want wie rukten daar op in vol ornaat met de haren in de wind? Het waren onze lieve Ben, Jim, Geneviève en Nic, verkleed als de beruchte Ruiters van de Apocalyps! En ook bij ons eisten deze deugnieten veel lekker snoepgoed. Met veel moeite zullen we deze en de daaropvolgende editie nog door de drukpersen kunnen drammen. Het scheelde maar een haartje of onze Ruiters waren ook daarmee aan de haal. Het zaad is droog, mijnheer, héél droog...

De Medische Dienst heeft er eenzelfde verhaal op na te vertellen. Daar kwam de boze Halloween-geest verkondigen dat de Bliksem der Privatisering ook bij hun zal inslaan. Een consultatie bij de dokter zal binnenkort gepaard gaan met de nodige commercial-onderbrekingen. En gratis uw gescheurde nagel laten verzorgen zal al helemaal uit den boze zijn.

Onlangs gelezen in De Morgen dat de 'Pfaffs' veel bedrijfsleiders geïnspireerd hebben om eveneens

sponsoring op de hemdskragen te laten naaien. En ja hoor, ook onze rector hoort bij deze groep visionaire strategen. Maar deze man ziet het weer veel groter. Na het contract met 'Disney' was hij vastbesloten de proffen, verkleed als Mickey Mouse en Goofy hun ding te laten doen. De SoR-leden zouden ook een eigen kostuum krijgen en als Knorrige Biggetjes worden opgevoerd. Hijzelf zou uiteraard de Goede Fee vertolken.

Alle gekheid op een stokje natuurlijk, dit is er immers niet de plaats noch het moment voor. Maar vergis jullie niet, het volgende is pure ernst! De absurditeit ervan zou jullie wel eens het tegenovergestelde kunnen doen denken. De SoR heeft namelijk een nieuwe voorzitter. "Huh? Waarom weet ik dit dan niet?" horen we u al denken. En inderdaad, waarom weten de studenten niet dat er een andere voorzitter zetelt in het orgaan dat de studentenbelangen aankaart? Wij weten het eigenlijk ook niet, maar vraag het anders eens aan Johan Lippens, de ontslagen voorzitter. En vraag er dan tegelijkertijd bij op welke wijze hem gedwongen werd zijn plaatsje af te staan voor Geneviève Loveniers.

Tijd voor de maandelijkse scheet in de fles! De Studentenkringen verklaarden bij hoog en laag niet meer akkoord te gaan met de koers die het BSG vaart. Ze spraken van een groot intern conflict dat muiterij kan veroorzaken. Blijkt echter dat de situatie droogjes uit te leggen valt. De Grote Kringen gaan er niet meer mee akkoord dat zij evenveel stemmen hebben dan de Kleine Regionale Kringen. Zij eisen een systeem waarbij het stemmenaantal evenredig wordt verdeeld met het aantal leden die kring telt. Voor zo'n omhooggeblazen ego's komen wij ons bed zelfs niet uit.

Net zomin voor die kleine ettertjes die het Halloween-gebeuren heeft uitgekakt. Mensen, maak plaats voor een nieuwe traditie! Enfin, misschien maken ze er ooit een feestdag van, en kunnen wij ook een graantje meepikken. Of een droog zaadje?

Reggie

Japón

door Pascal Vandelanotte

Regie: Carlos Reygadas

Cast: Carlo Reygadas Barquín, Alejandro Ferretis, Magdalena Flores

Dit filmdebuut van Carlos Reygadas kaapte verdiend de prijs 'Filmvondsten' weg in het Filmmuseum begin juli, en dankzij deze prijs raakt deze intieme prent ook in de bioscoop. De autodidact Carlos Reygadas (*1971), die deze film met eigen (minieme) middelen draaide op super-16, met niet-professionele acteurs, belooft één van de grote talenten van de lyrische film te worden. Of liever, dat is hij al, na deze ene film. Japón heeft niets met het land van de rijzende zon te maken, maar is een Mexicaanse film die zich ook volledig in Mexico afspeelt. Het is 'm echter om die rijzende zon te doen, om het licht in de duisternis.

Een man - wiens naam we zelfs niet te weten komen - gaat op zoek naar de ideale plaats om zich van kant te maken. Hij verlaat de stad, en komt in een klein dorp terecht waar hij intrekt bij een oude vrouw die door het dorp genegeerd wordt. Genegenheid en menselijke warmte zullen hem echter van zijn besluit afbrengen, al wordt ook dat niet met zoveel woorden gezegd. Wanneer een neef het huis van de vrouw wil afbreken om met de stenen ervan elders zijn eigen huis te bouwen, gaat hij voor haar op de bres staan, al kan hij niet beletten dat het huis toch tegen de grond gaat en de stenen verhuizen... De vernielers zullen daar uiteindelijk voor boeten in een magistrale slotsequentie.

Maar tot daar het verhaal. Deze film moet je ondergaan. En op dat vlak heeft Reygadas het talent van een Tarkovski of Dreyer om met weinig middelen een zeggingskracht van hier tot in Tokyo te ontwikkelen. Wijdse cinemascopie-beelden projecteren je in een andere wereld en laten je mee opgaan in de twijfel, de zoektocht naar licht, de overgave van de vrouw waarmee ze de man het leven terugschenkt. Natuurbeelden, quasi allemaal

in zacht ochtend- of avondlicht gefotografeerd, beheersen de film. De perfect gedoseerde muziek van Bach, Sjostakovitsj en Arvo Pärt verheffen het allemaal tot een ervaring zonder weerga. Hoe komt het toch dat wat zichtbaar zo weinig om het lijf heeft zo integer en indringend kan zijn?

Omdat Reygadas optimaal gebruik weet te maken van dingen die o zo vele andere cineasten al te dikwijls over het hoofd zien : stilte, inkeer, oprechtheid. Omdat de camera over de landschappen glijdt als een penseel van Vermeer of Friedrich over het doek. Omdat de niet-professionele acteurs opgaan in het verhaal zonder zichzelf op het voorplan te willen schuiven. Omdat die acteurs worden weergegeven zoals ze zijn, niet zoals ze zouden moeten zijn om een gladdere Hollywoodlook te krijgen. Omdat het leven wordt weergegeven zoals het is : vol contrasten en conflicten, maar ook vol warmte en ontdekkingen. Omdat Reygadas niet per se een verhaal wil vertellen en zo meer zegt dan in een verhaal mogelijk is.

En omdat Reygadas een man is met Talent. Geef 'm alstublieft niet te veel centen om zijn volgende film te maken, maar laat hem verder werken zoals hij wil. Dan zullen we nog wat te zien krijgen...

door Frank Moens

Shyamalan

Rory Culkin, Abigail Breslin

De heer Shyamalan is al meerdere malen verantwoordelijk geweest voor verhitte discussies bij de spreekwoordelijke *watercooler* van ons redactielokaal. Was *The Sixth Sense* nu een meesterwerkje of eerder een pretentieuze verhikel waarvan het 'onverwachte' einde al na het eerste half uur kon voorspellen? *Unbreakable* zorgde al helemaal voor stress op het werk. Want waar zelfs tegenstanders van *Sixth Sense* erkende dat het camerawerk echt wel de moeite londe leek voor hen *Unbreakable* eerder een flauw afkooksel van eerder werk waarvan de titel beter *The Sixth Sense 2* had geluid? *Anyhow*.. Shyamalan heeft intussen een serieuze reputatie opgebouwd als regisseur van het paranormale. En dat is goed. Ondergetekende is ook jarenlang overtuigd geweest dat *The truth* wel degelijk *out there* is.

En wat mag nooit ontbreken in shows rond het paranormale naast zelfontbranding, spookhuizen en Ouijaborden.. Inderdaad.. graancirkels. U weet wel die grote ronde en vaak zeer complex vormgegeven doelbewuste vernielingen van graangewassen. Vernielingen die natuurlijk alleen maar het werk kunnen zijn van krapuleuze aliens die met hun super ruimteschepen allerhande verwarrende tekens aanbrengen. Hoe verklaar je immers dat het graan niet gebroken maar gebogen is, dat de cirkels overal ter wereld voorkomen en er mysterieuze magnetische krachten waar te nemen zijn in het epicentrum? Aliens dus.. Net zoals Graham Hess (Mel Gibson) snel zal ondervinden. Graham, in een vorig leven pastoor, heeft het geloof afgezworen toen zijn vrouw hem 'ontnomen' werd en leeft nu teruggetrokken in een onooglijk klein dorpje met hond en kindertjes. En terwijl de Graham niets liever wil dan alleen met zijn familie gelaten te worden, (flash backs naar *Braveheart* of *The Patriot* iemand?) komen de groene mannetjes eraan.

En dan maakt Shyamalan een lovenswaardige keuze. In plaats van het klassieke 'groene mannetjes vs met-rieken-en-toortsen-gewapende-kleine-boerengemeenschap' beslist hij het hoofdpersonage samen met zijn familie volledig af te zonderen. Zodra Graham Hess weet dat de knikker niet meer strontvrij te noemen is spijkt hij ramen en deuren potdicht en sluit zich op in de kelder. Geen heroïsche confrontaties dus. En.. het *hád* kunnen werken.. Ware het niet dat Mel Gibson blijkbaar beslist heeft maar één gelaatsuitdrukking te bezigen in deze film, een 'bezorgde huisvader, romantisch getormenteerd door de dood van zijn vrouw jaren geleden terwijl hij zich in een zware geloofscrisis bevindt'. Toegegeven, het is een prestatie een dergelijke tronie op te roepen, laat staan ze anderhalf uur vast te houden. We hadden echter ook wel wat meer spanning kunnen gebruiken. Gibson, wil blijkbaar echt zijn plekje niet kwijt in *Cosmopolitan's* Top 10 van ideale mannen, dus speelt hij anderhalf uur de verontwaardigde, beschermende huisvader.. en niets anders dan dat.

Gevolg is dat *Signs*, buiten de interessante keuze van Shyamalan en de knappe art-direction nauwelijks spannend is en waar je als kijker eerder zin krijgt het hoofdpersonage eens goed tegen zijn muil te kletsen dan met hem mee te voelen.

Allegorie voor een Christelijke God

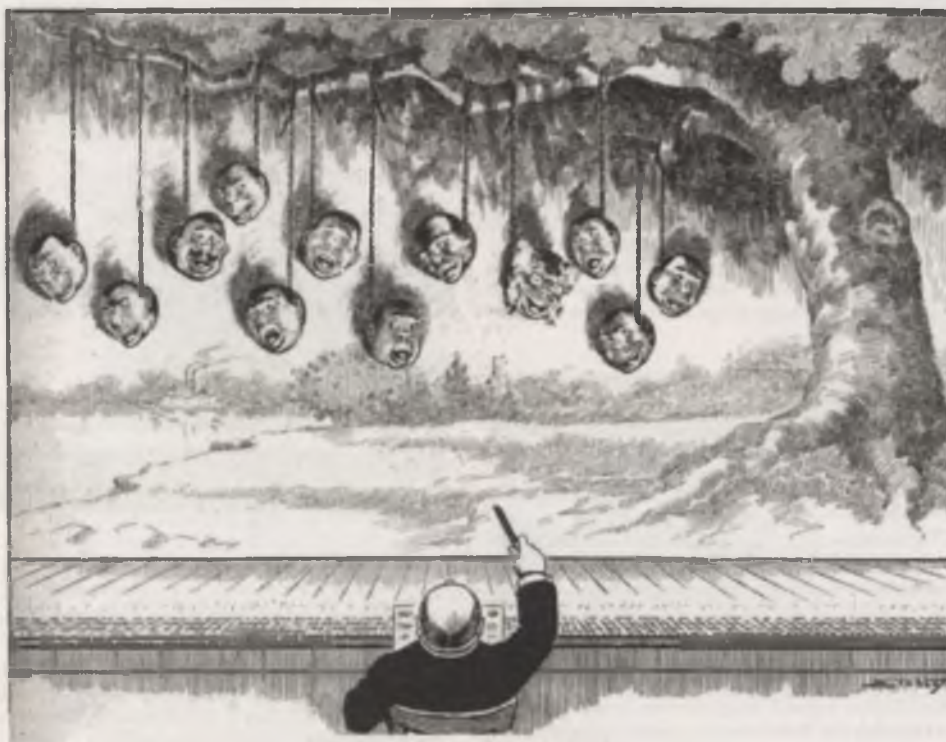
Jean de Pascale, een fictief maar zo realistisch personage, is vandaag, zelfs nog voor zijn geboorte in de een of andere fictieve setting, die dan door mij gecreëerd en als een tiran overheerst zou zijn geweest, gestorven aan longkanker. Deze tekst is een post mortum voor een vent die zelfs geen seconde heeft bestaan: als degene die Jean heeft geschapen en, teneinde een tragische tekst voort te kunnen brengen, als degene die hem prenataal om zeep heeft geholpen, met andere woorden, zowel als zijn vader, als als zijn noodlot, voel ik me genoodzaakt over deze mens een tekst te schrijven. Aan u, waarde lezer, om u mee te laten slepen door deze droeve tekst, geschreven door een vader die zijn enige zoon de vernieling in heeft geholpen. Het waarom mag u dan ziekelijk overkomen, het hele gebeuren is volledig aan u gericht, en het is ook in die opvatting van de werkelijkheid dat ik gekozen heb om mijn bloedeigen zoon te verscheuren; hij is gedood voor uw genoegen en als decadente medemensen onder mekaar moeten we zulk een perversiteit toch kunnen appreciëren, nietwaar?

Het lijkt me te verwachten dat, na het lezen van deze tekst, er wellicht een, ach, tiental lezers gepiqueerd zullen zijn, reeds nu al, wegens het overvloedig toepassen van een intellectualistische weergal van mijnentwege en ook het hele post mortum gebeuren kan hier en daar een mens ergeren, maar het spreekt toch vanzelf dat dit alles een maskering is van de ware aard van deze tekst. Zoals elke vader had ik in mijn zoon graag een kopie van mezelf gehad en als een god in mijn eigen wereld, was deze kopie dan ook van een volmaakt identieke soort, en, ter verduidelijking, de dood van Jean de Pascale betreft dan ook een zelfmoord, te nemen in de niet letterlijke betekenis van dit soort wanhoopsdaad, want zoals elke redelijke westerling zoek ik soelaas in zelfhaat en cynisme, niet in een actief bewegen dat hypocriet zou zijn.

Het is echter met een stijgende verontrusting dat ik moet vaststellen dat in mijn ongeschapen wereld de recherche, de politie en ach, zelfs de staatswacht druk bezig zijn om in deze toch wel zeer bijzondere dood een moordzaak met bedachte rade te zien. Absurd! Het mag toch duidelijk wezen dat het hier een zelfmoord betrof van mijnentwege, en dat de zoon die ik nooit heb gehad daar een handig en, behalve betreffende deze ene daad, onbestaand element in was geweest. Maar voor ik dit escalerende gebeuren een halt had kunnen toeroepen door een goed-getimede aardbeving of een oorlogje hier of daar, was de plaatselijke lijkschouwer al overgegaan tot het schouwen en dergelijke meer van het slechts ogenschijnlijke lijk van mijn zoon: dat mijn

psyche ooit in stukjes gesneden en bewaard op formol zou eindigen in het laboratorium van een plaatselijke lijkschouwer. Wel, dat mijn grootvader trots moge zijn op deze sprong uit de werkelijkheid.

Uiteraard heeft dit alles dan ook nog eens geleid tot een heel spoor van verdriet. Plots de recherche, ja, een detective aan mijn deur: waar ik was geweest die zevende dag, die welbepaalde dag van de moord op Mr Jean de Pascale... In de zoektocht naar zielenheil en vrede zijn masochistische zelfpijnigingen niet vreemd: ik ben een moordenaar in 't diepst van mijn gedachten en vreemd genoeg staat daar dan het schuldgevoel aan de deur, naargeestig op zoek naar tastbare bewijzen voor de misdaden gepleegd. Een sluim kreeg de man in het gezicht en ik zeide: "Gij, worm, bestaat slechts in mezelf en bij deze zijt ge slechts nog een herinnering, want ik laat u gruwelijk sterven, vrouw en kinderen laat mij achter." Een illusoire bliksem maakte een

einde aan mijn schuldgevoel, schreeuwend en huilend stortte de nietsvermoedende man ter aarde. (Het prettige aan deze misdaad is uiteraard, 'bsurd genoeg, dat zij niet meer gepaard kan gaan met een schuldgevoel, daar juist deze laatste zonder mededogen geveld wordt.) Onkwestbaar sta ik, in mezelf, en de waanzin sluipt ongenadig naar de rest van mijn wezen: een wereld, een leugen heeft en schokt in een oneindig lijden en kakelend, zich verslikkend, bij dit alles is degene die zijn eigen wreedheid en pijn loslaat en zichzelf, opnieuw en opnieuw, verscheurd. Als de slang die zichzelf opvreet eindigt het eerste deel van mijn verhaal met de gapende, dorstige mond, die de hele schijnwerkelijkheid heeft verlonden, en dan is er niets meer behalve de stilte waar alles zagezegd mee begon. Een stilte, want er is echt niets meer. Niets en één enkele gedachte. „Alleen is toch maar alleen,“ dacht ik even, in een moment van onoplettendheid, en een nieuwe wereld werd geboren. Maar, ook al danst ze nog zo leuk, ook al lachten we uren, om te eindigen met die theatraal romantische kus, een droom is maar een droom.

(In de stilte van mijn wezen, want in 't diepst van mijn gedachten besta ik niet eens, daar zoekt mijn stem naar zichzelf, als alle woorden altijd doen. Een jagen wordt dat wezen, een haat voor het ongrijpbare zelf. Alleen is maar alleen, een droevig haten en niet-bestaan. De andere, die me deed vertrekken, die de honger naar een zelf een leven inblies, die zoek ik terug, om een vrede te omarmen: om in liefde te verbranden, de droom waar ik voor kies.) „Ja,“ zei ik tegen de rechercheur, „ik heb hem vermoord.“

Maarten Dierckx

de cultuurkrant

trefcentrum Y' - dienst cultuur (02)629.23.25 <http://www.vub.ac.be/cultuur>

TENTOONSTELLING // GALERY'

VIRGIN TO(O)

Vernissage: vrijdag 8 november om 19u

Openingstoepspraak: Prof. Dr. Willem Elias, maagden connaisseur?

Met werk van Eva Maria Bogaert, Jean Harlez, Niamh Lawlor, Mick O'Shea, Hilde Schmitz

Op het eerste zicht een tentoonstelling over heilige vrouwen, nonnen, marlabeelden... Gemakkelijkheidshalve hebben we het voor u onder de noemer 'maagden' geklasseerd. Vijf kunstenaars laten hun geheel persoonlijke kijk op dit thema zien. De ene houdt het op respect voor het vrome, bij de andere is meer humor en enige spot merkbaar. Ieder zijn interpretatie. En dat is ook de bedoeling van deze tentoonstelling. 'Virgin to' betekent namelijk 'vrij van', zoals in 'vrij van alle zonden', maar ook zoals in 'vrij van alle vooroordelen'. Onze patroonheilige Verhaeghe indachtig willen we eenieder aanzetten tot het zich openstellen voor andere ideeën, andere denkwijzen. En als hiervoor een maagdententoonstelling blijkt nodig te zijn, dan hebben we het daar voor over!

vrijdag 8 november tot 27 november 2002, iedere werkdag van 11.30u tot 17u

KORTFILM // AULA Q

HET GROTE ONGEDULD 2002!

Midden november is het weer zover! 'Het Grote Ongeduld 2002', één van de weinige kortfilmfestivals die ons land rijk is, is aan zijn elfde editie toe.

Alle Belgische hogescholen met een filmafdeling zijn vertegenwoordigd. De ultieme kans om zowel de Franstalige als de Nederlandstalige eindwerken te bewonderen van zo'n 100 afgestudeerden. Er wordt dus schermruimte vrijgemaakt voor de eerste animatie-, fictie-, docu- of videoworpen van de jonge leeuwen. De Belgische film zit duidelijk in een gunstige evolutie. De verschillende filmmakers uit beide landsgedelen hebben één ding gemeen: zij werden opgemerkt dankzij de kortfilms die zij als beginner draaiden. De generatie die nu mooi weer maakt en in de prijzen valt, heeft de doortocht langs 'Het Grote Ongeduld' gemaakt. Dorothee van den Berghes 'Rue Verte', bijvoorbeeld, was in 1992 op 'Het Grote Ongeduld' te zien. Bavo Defurne's internationale uitstraling merkte u al in zijn kortfilm 'Ludodrome', die wij in 1993 vertoonden. In 1994 konden de toeschouwers genieten van kortfilms van Hans Herbots ('Que Cosa') en Vincent Bal ('Tour de France'). Uiteraard blijven wij vers talent nodig hebben. Wie wil zien wat de nieuwe Belgische generatie in petto heeft, krijgt daartoe de kans. De Erasmushogeschool (RITS) Instituut des Arts de Diffusion (IAD), Het Nationaal Radio- en Filmtechnisch Instituut (NARAFI), de Hogeschool Gent (KASK), Het Institut National Supérieur des Arts de Spectacles et Techniques de diffusion (INSAS), Het Institut de Radioélectricité et de cinématographie (INRACI), de Katholieke Hogeschool Limburg en de Hogeschool St.-Lukas Brussel zenden hun zonen en dochters uit. Wij tonen de nieuwe talentvolle lichter en het publiek krijgt een sterk gevarieerd en origineel pakket kortfilm aangeboden.

Onze hoofdsponsors zetten ook dit jaar de sterkste films extra in de prijzen.

• Canvas: 2500 eur voor de beste kortfilm • Lichtpunt (de vrijzinnige omroep): 1250 eur voor de beste documentaire • Meuter-Titra: 250 euro werkingsgelden aan een Belgische filmschool

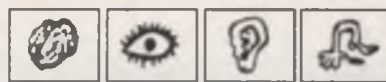
De winnende films worden op Canvas en RTBF vertoond.

Extra vertoningen op 15/11/02 in het Filmmuseum Antwerpen op 19/11/02 in de Zebrazaal van het PCBK Begijnhof/233 Hasselt en op 27/11/02 in Film-Plateau RUG Gent

Met de steun van: Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Media en Film, Canon Cultureel departement Onderwijs, Vlaamse Gemeenschaps-commissie, Canvas, Lichtpunt, RTBF, Sabam, Meuter-Titra, UPV

Woensdag 13 november 2002 vanaf 19u
Aula Q VUB, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, inkom 6,20 EUR

CONCERT // KULTUURKAFFEE

Sayag Jazz Machine (B)

dj: BTS

Christophe Vermand machines
Vincent Roudaut samples
Nicolas Scheid saxofoon, fluit
Pierre-Joès Lejeune contrabas
Unki Benz scratch
Laurent Meunier blaas

<http://www.lamixerie.org>

donderdag 14 november 2002, 22u, Kulturkaffee, gratis

VRIJ PODIUM // KULTUURKAFFEE

Onbekend is onbemind

Een gezegde dat in het Kulturkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie blijven we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium organiseren. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie... alles is mogelijk. Verborgene talenten op ons podium die we aan een enthousiast publiek wensen voor te stellen.

Deze maandagavonden in het Kulturkaffee hebben zo'n aantrekkingskracht dat voor geïnteresseerde muzikanten vooraf inschrijven een noodzaak is.

Inschrijven en info: Dienst Cultuur (nvdbebel@vub.ac.be)

Maandag 18 november en 2 & 16 december 2002, 21u, gratis

CONCERT // KULTUURKAFFEE

Telstar (B/NL)

dj: Coconut

Louis Telstar: zang/gitaar
Henry Telstar: bas
Simon Telstar: drums

<http://www.listen.to/telstar>

De Belgische pers over album # 1:

• " Ideaal muzikaal brouwsel, maakt je in een mum van tijd en zonder verdovende middelen zo vrolijk als wat..."

• " Europese versie van The Strokes?"

Ja, maar dan inventiever en gevarieerder

• " Telstar is simpelweg de beste Vlaamse rockband die je vandaag op een podium kan zien..."

• " de songs poprocken recht door Noordzee"

• "41 doet ons humeur telkens weer in een positieve richting evolueren"

• " pretentieloze underground met punkmotief..."

• " Belgische Britpop in de beste zin van het woord "

donderdag 21 november 2002, 22u, Kulturkaffee, gratis

Verhaegenherdenking

In het raam van de Verhaegenherdenking nodigt het VUB-Orkest U uit op zijn jaarlijks concert op **Zaterdag 23 november 2002** om 20 uur in de Aula van de VUB (toegang 13 of 6). Dit concert wordt ingericht onder de auspiciën van de VUB, de Unie van Vrijzinnige Verenigingen en het Cultureel Steunfonds voor de VUB

met de medewerking van het *Vermeylenfonds*, het *Willemsfonds*, het *Masereelfonds* en de *Oudstudentenbond*.

Onder het motto "Broederlijkheid" staan op het programma:

- Wolfgang Amadeus Mozart: Ouverture tot "De Toverfluit"
- Gustav Mahler: Deel IV uit de 1ste Symfonie
- David Carey: Suite voor Xylofoon en Orkest
- Jan De Maeyer: Symfonisch werk Creatie
- Paul Gilson: La Mer
- Leonhard Bernstein: medley uit West Side Story

Dirigent Jurgen Wayenberg, soliste Goele Geerinckx
Bindteksten van en door Ingrid Vanruten

Het concert wordt ook gegeven in Hasselt op maandag 11 november 2002 om 20 uur in de zaal van het Muziekconservatorium, Kunstlaan 12

Brugge op zondag 24 november 2002 in de Stadsschouwburg, Vlamingsstraat 29

Geraardsbergen, op vrijdag 6 december 2002 in het Arjaantheater, Zonnebloemstraat 10

zaterdag 23 november 2002, 20u, Aula VUB, toegang gratis

TENTOONSTELLING // GALERY' & VUB JETTE

Pierre Vlerick en Kunstuitgaven VUB

Vernissage: maandag 15 november 2002, 19 uur, De Link Erasmus Hogeschool Campus Jette.

De Kunstuitgaven van de Vrije Universiteit Brussel bestaan 25 jaar! Een mijlpaal in de geschiedenis van de Dienst Cultuur en dat kan niet onopgemerkt voorbij gaan. Daarom deze dubbeltentoonstelling op twee locaties.

Eenzijds een overzichtstentoonstelling van het grafisch werk van Pierre Vlerick. Pierre Vlerick, in de late jaren '70 directeur aan de Gentse Academie, was een van de pioniers die de enorme technologische vooruitgang op het gebied van de grafische kunsten niet onbenut heeft gelaten. Hij was ook een van de eersten die voor de Dienst Cultuur een kunstuitgave verzorgde. Anderzijds een tentoonstelling van de kunstuitgaven die de Dienst Cultuur in de loop van de voorbije 25 jaar 'verzameld' heeft. Hieronder bevinden zich onder meer etsen van Fred Bervoets, lithografieën van Marcase, zeefdrukken van Levi V.D.D., tekeningen van Diane Bogaerts ....

In het licht van de associaties tussen universiteiten en hogescholen, hebben we ervoor gekozen deze tentoonstellingen op twee locaties te laten doorgaan. Enerzijds in de gebouwen van de VUB Jette, en anderzijds in de gebouwen van de Erasmus Hogeschool, onze associatiepartner.

maandag 25 november tot 20 december 2002, iedere werkdag van 9u tot 17u

CONCERT // KULTURKAFFEE

Chacda (NL/B) & Grinberg (B)

dj: Perry en Kyulo

Chacda
Aeda: zang, bas en gitaar
Marissa van Mourik: klarinet, fluit en melodia
Teuk Henri: gitaar en samples
Boris Gronemberger: gitaar, drums en zang
Adam Wiltzie: geluid
<http://www.chacda.com>

Grinberg
Boris: drums
Dimitri: electronica
Frederique: bas
Cederique: gitaar
Cederique: trompet

Een bevallige Nederlandse dame die haar gevoelens kwijt kan mis het schrijven van songs op haar gitaar. Meestal alleen maar steeds dromend van een orkest naast haar. Verblift in het Brusselse en weet zich dan ook gauw te omringen met klassemuzikanten. Haar ingetogen droefheid, speelse manier van gitaarorchestratie, pulke composities, dan weer hartbrekende stem dan weer bemoedigende stem, spreekt menig persoon aan. Op 6 juni verscheen haar debuutalbum "La Sortie". Begin juli stonden ze in Engeland als voorprogramma van Lambchop en Calecticol. Een avond vol ontroering, warmte en eerlijke Songs om naar uit te kijken!

Grinberg Brusselse, zeer beloftevolle groep rond Boris Gronemberger. Volledig instrumentaal en vol verrassende wendingen. Inspiratiebronnen komen uit de Chicago scene (Tortoise ed)

donderdag 28 november 2002, 22u, gratis

Pieter Embrechts (B)

Onder het motto "EENVOUDIG KAN OOK - en - LESS IS MORE - brengt Pieter Embrechts theater in zijn meest pure vorm.

Een man op toneel met fantastische verhalen, een gitaar en prachtige liederen!

Eenvoudig, warm, direct, dolkomisch en ontroerend!

Pieter Embrechts brengt een bundeling groteske gekte, prachtige poëzie, intieme liederen en fantastische

verhalen over het ongelofelijke alledaagse.

1 uur, bol van de fantasie, muziek, humor en te grote levensvragen.

woensdag 4 december 2002, 20.30u, Aula VUB, inkom 6,20 eur

CONCERT // KULTURKAFFEE

Teri Roiger Quartet (USA)

DJ: tbc

Teri Roiger: stem
Pat McKearn: piano
John Menegen: bas (he plays with Dewey Redman and David Fathead Newman)
John Betach: drum (he plays with Steve Lacy)

Jazzzangeres uit New York city.

Weet zich als geen ander te omringen met rasmuzikanten. Zo werkten bv. Jack DeJohnette en Kenny Burel mee op haar CD's.

Ze is begin december in Europa met opnieuw een uitgelezen keuze muzikanten en we konden niet weerstaan aan dit voorstel. De besprekingen van Jazz Hot en Playboy spreken voor zich.

"A discovery at the Sunside in Paris, Teri Roiger, somewhere between Abbey Lincoln, Billie Holiday and Anita O'Day, played with elegance, expressiveness and authenticity." (Jean Szlamowicz, Jazz Hot, September 2001, Paris, FRANCE).

"Roiger has a voice like the finest bittersweet chocolate full of rich, dark, contradictory flavors that miraculously blend to create one of the most original vocal instruments in decades." (Vic Garbarini, PLAYBOY magazine).

donderdag 5 december 2002, 22u, Kulturkaffee, gratis

TENTOONSTELLING // GALERY'

Lucas Van Schuylenbergh

Vernissage: woensdag 11 december om 19u
De tentoonstelling loopt tot 10 januari

In 1978 debuteerde Lucas Van Schuylenbergh in het Belfort van Aalst met een opvallende installatie. Op de grond strooide hij in een grote vierkante vorm een rode verfstof uit die van een zijkant naar het middelpunt werd onderbroken door een zwarte marmeren lijn. Het zachte pigment en het harde marmer veroorzaakten een schokbeweging tussen natuurlijke materialen. Het werk, ontstaan 'in situ', verdween met het einde van de tentoonstelling. Het werd door kenners en critici hoog geprezen.

Sindsdien werkt Lucas Van Schuylenbergh in schier anonimiteit aan een markant oeuvre. De buitenwereld krijgt het echter zelden te zien. Een eigenzinnige reden heeft hij daarvoor: "Een werk is af, dat is alles, het hoeft niet getoond te worden. Ik ben met mijn kunst bezig en dat moet voldoende zijn" (gesprek met Iris van Impe, 8 januari 1999, Het Nieuwsblad). Een wel erg bescheiden mening die niet door iedereen wordt gedeeld en door deze tentoonstelling wordt doorbroken. Wij nodigen u uit om kennis te maken met het onbeschreven oeuvre van deze kunstenaar die tot op heden teveel in de schaduw is gebleven van het hedendaagse kunstgebeuren.

woensdag 11 december tot 10 januari 2003, iedere werkdag van 11.30u tot 17u

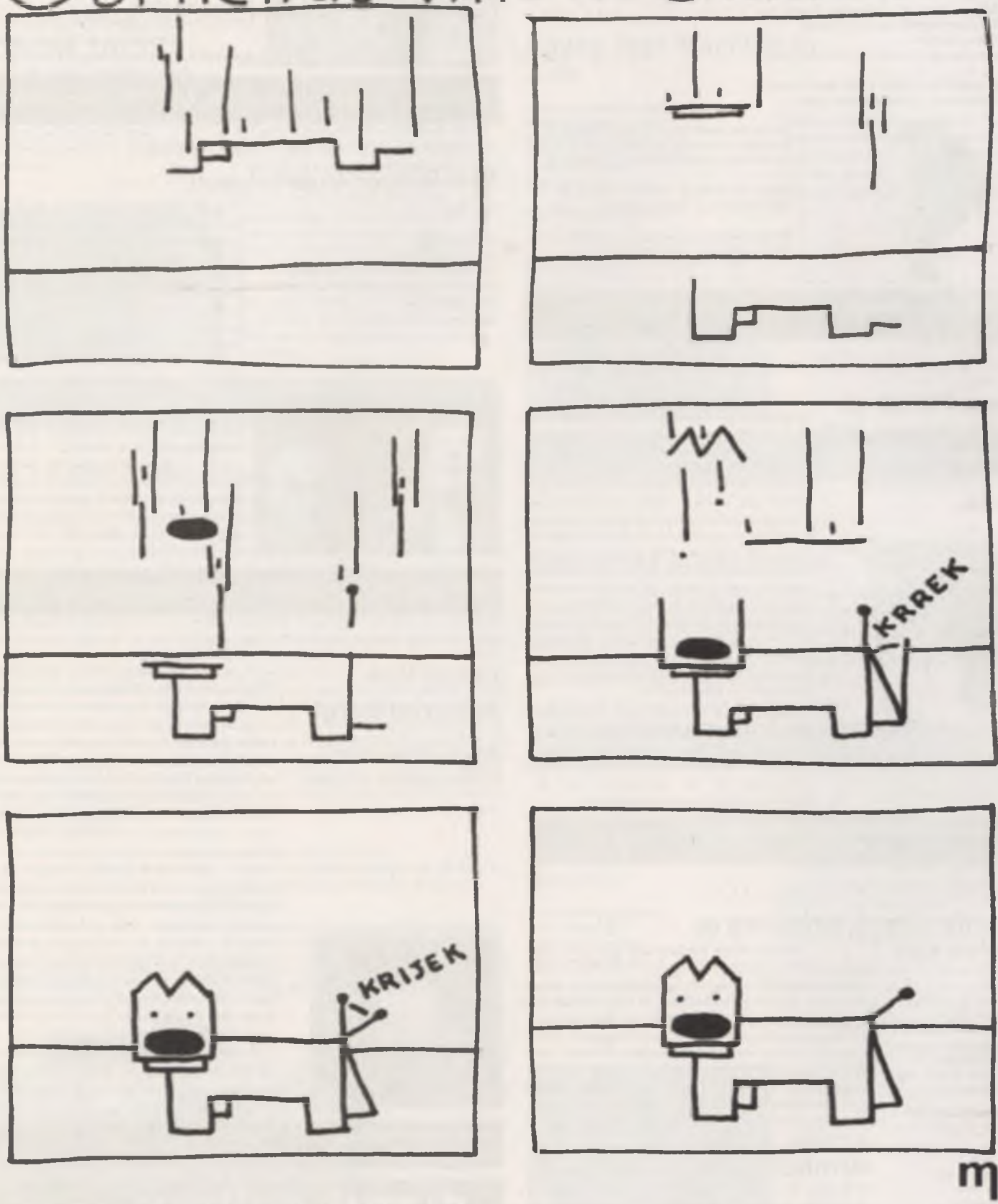
dienst cultuur

Pleinlaan 2, 1050 Brussel

cultuur@vub.ac.be

Cornelius valt in elkaar

VUB-KALENDER

TD's

donderdag 7 november
doop-td KEPS

zondag 10 november
doop-td FK

maandag 11 november
doop-td PPK

dinsdag 12 november
doop-td PK

woensdag 13 november
doop-td GK

donderdag 14 november
doop-td WK

zondag 17 november
cantus CAMPINA

maandag 18 november
cantus KEPS

dinsdag 19 november
pre St-Vé td

woensdag 20 november
St-Vé

donderdag 21 november
BTS-td

zondag 24 november
ANTVERPIA-cantus

maandag 25 november
KB-mattentaarten-cantus

dinsdag 26 november
MC-td

woensdag 27 november
OP-cantus

donderdag 28 november
Rythm & Blues-td (LIA)

vrijdag 29 november
PK-ouwezakken-cantus

zondag 1 december
PK-cantus

maandag 2 december
WK-cantus

dinsdag 3 december
BSConvent-td

woensdag 4 december
IG-td

donderdag 5 december
KEPS-cantus

zondag 8 december
KB/VRG-cantus

maandag 9 december
KBS-cantus

dinsdag 10 december
LWK-cantus

woensdag 11 december
PPK-td

donderdag 12 december
Zangfeest (aula)

zondag 15 december
MC-cantus

maandag 16 december
Hesbania-td

dinsdag 17 december
CAMPINA/'t Vat Krambambouli-cantus

woensdag 18 december
Koeleur Lokale-td

Films

donderdag 7 november
Requiem for a Dream
Straight Story

dinsdag 12 november
VO-film
Vizlon Tele

donderdag 14 november
Pussy Man
Princess Dairies
Mocial-film

maandag 18 november
Life of Brian
Star Wars II
Crossford Park

dinsdag 19 november
Bamboozled
The truth about cats and dogs

donderdag 21 november
C'est arrivé pres de chez vous
Event Horizon
Platoon

maandag 25 november
Panic Room
Blade II
Ocean's Eleven

dinsdag 26 november
Original Sin
From Hell
Talented Mr Ripley

donderdag 28 november
I am Sam
American Psycho

maandag 2 december
Das Experiment
Monsters Inc.
Vanilla Sky

dinsdag 3 december
VO-film
Casablanca
How High

donderdag 5 december
Studio 54
S

maandag 9 december
Compilatie: In de gloria
Hideois Kinky
Spy Game

dinsdag 10 december
American Sweetheart
40 days and 40 nights
Sweetest Thing

maandag 16 december
La Vita e Bella
Rear Window
Loth

Overal wil men torens bouwen, mensen overtuigen of erkend worden. Conflicten worden bevochten en vriendschappen worden gesloten. Ieder heeft z'n richting en z'n idealen. Elk mens spreekt z'n eigen taal. Maar misschien, heel misschien, willen we wel allemaal hetzelfde zeggen...